உ

கணபதிதுணை.

திருச்சிற்றம்பலம்.

நாநாசீவவாதக்கட்டளை.

இத்துடன்

கீதாசாரத்தாலாட்டு, சசிவர்ணன்சரித்திரம்,
சசிவர்ணபோதம்,
துவாதசநாமசங்கீர்த்தனம்.

இவை

சமிவன க்ஷேத்திரமென்னுங் கோயிலூர்

ஆதீனத்திற்குரிய

ஸ்ரீ சிதம்பரசுவாமிகள்

மாணாக்கர்களிலொருவராகிய

அ. இராமசுவாமிச்சுவாமியவர்கள்

கோயிலூர் எட்டுப்பிரதிப்படி பரிசோதித்த பிரதிக்கிணங்க,

ஆமாத்தூர்

சிவப்பிரகாசசுவாமிகள்

பிழையறப் பரிசோதித்ததை

சென்னை:

பூமகள்விலாச அச்சுக்கூடத்தில்

பதிப்பிக்கப்பட்டன.

1924.

அ. இரங்கசாமிமுதலியார் அண்டு சன்ஸ்
பூமகள்விலாசம் பிரஸ்,
நெ-24, தாண்டவராயப்பிள்ளைவீதி
சென்னை.

உ

கணபதிதுணை.

ஸ்ரீசேஷாத்திரிசிவனார் அருளிச்செய்த

தத்துவக்கட்டளையென்று வழங்கிவரும்

நாநாசிவவாதக்கட்டளை.

க. சுத்தப்பிரமமா யிருக்கின்ற சர்வ சாட்சியினிடத்திலே அக்கினியிற் சூடுபோல அபின்னமாக வொரு சத்தியுண்டு. அந்தச் சத்தி, அதீதப் பிரமத்தி லடங்கி யிருக்கும்போது சுத்தப்பிரமமென்று பெயர். இந்தச் சத்தி, விசிரிம்பித்துச் சுத்தப் பிரமத்தை வியாபிக்கும்போது பரைவியாபகத்துக்குள் ளிருந்தபடியினாலே பரப்பிரமமென்று பெயராயிற்று.

உ. இலட்சண சூனியமாயிருக்கின்ற விந்தச்சத்திக்குப் பிரமத்தினுடைய சந்நிதானத்திற் புருஷ சமுகத்திலே ஸ்திரீக்கு இன்பஞ் சனித்தாற்போல விகிர்த குணமற்ற சாந்தரச தமோகுணமுண்டாயின; இந்தச்சுத்தசாந்தத்திற்கு ஆனந்தரூப சத்தியென்றுபெயர். சுத்த ரசத்திற்குச் சித்துரூபசத்தியென்று பெயர். சுத்த தமத்திற்குச் சத்துரூபசத்தியென்று பெயர். இந்தக் காரணமான வானந்தரூப சத்தியுடனே பரப்பிரமங் கூடிச் சர்வானந்த சுழுத்தியை யடைகின்றபோது பரப்பிரமமென்கிற பெயர் போய்ப் பரமானந்த ரென்கின்ற பெயர் வந்தது. இந்தப் பரமானந்தர் சித்துரூபசத்தியுடனே கூடிச் சர்வப் பிரகாசமென்கின்ற சொற்பனவத்தையை யடைகின்றபோது, பரமானந்தரென்கின்ற பெயர் போய்ப் பரிபூரண ரென்கின்ற பெயர்வந்தது; இந்தப் பரிபூரணர்.

சத்துரூப சத்தியுடனேகூடிச் சர்வவியாபக மென்கின்ற சாக்கிராவத்தையை யடைகின்றபோது பரிபூரணரென்கின்ற பெயர்போய்ப் பரிணாமன்கின்ற பெயர் வந்தது.

௩. இந்த அகண்ட பரிபூரண சச்சிதானந்தப் பிரமத்தினிடத்திலே சுத்தியில் ரசிதந் தோன்றினாற்போல, மூலப்பிரகிருதி யென்றொரு சத்தியுண்டாயிற்று. அந்தமூலப்பிரகிருதியும் விகிர்தகுணமாகிய முக்குணத்துடனே கூடியிருக்கும். அந்தப்பிரகிருதியின் சாத்தீக குணத்தை மாயையென்றும், சர்வக்ஞ வுபாதியென்றும், ஈசுர காரணசரீரமென்றும் சொல்லப்படும். இந்த மாயையினிடத்திலே நிர்மல சலப்பிரதிவிம்பம் போலப் பிரமஞ் சுலட்சணமாகப் பிரதி விம்பிக்கும். இந்த விம்பசைதன்யத்தைச் சர்வக்ஞராகிய ஈசுரனென்று சொல்லப்படும்.

௪. இந்தச் சாத்தீககுண மாயையினிடத்திலே சாத்தீகத்திற்சாத்தீகம், சாத்தீகத்தி லிராசதம், சாத்தீகத்திற் றுமதமென்று மூன்றுகுண முண்டாயின. இதிற் சாத்தீகத்திற் சாத்தீகம் பிரதானமாகும்போது, அதிற் பிரதிவிம்பித்த வீசுரன் சகத்தை இரட்சிக்கையினால் விஷ்ணுவென்று சொல்லப்படும். சாத்தீகத்தி லிராசதம் பிரதான மாகும்போது, அதிற் பிரதிவிம்பித்த வீசுரன் சகத்தைச் சிருஷ்டிக்கையினால் பிரமாவென்று சொல்லப்படும். சாத்தீகத்திற்றுமதம் பிரதானமாகும்போது, அதிற் பிரதிவிம்பித்த வீசுரன் சகத்தை யுபசங்காரம் பண்ணுகையினால் உருத்திரனென்று சொல்லப்படும். இப்படி மூலப்பிரகிருதியின் சாத்திக குணகற்பனை சொல்லப்பட்டது.

௫. இனி மூலப்பிரகிருதியி னிராசதகுண மனேக ரூபமாய்ப் பிரிந்து அவித்தைகளென்றும், சீவகாரண சரீரங்களென்றும், ஒன்றுக்கொன்று தாரதம்மியமாகச் சொல்லப்படும். இந்த அவித்தைகளிடத்தினும் மலின சலப்பிரதிவிம்பம்போலப் பிரமசைதன்னியம் பிரதிவிம்பிக்கும். இந்த விம்பசைதன்யங்களைக் கிஞ்சிக்ஞரென்றும், சீவசிதாபாசரென்றும், பிரக்ஞரென்றும் சொல்லப்படும். இந்த அவித்தைகளிடத்திலேயும் இராசதத்திற் சாத்தீகம், இராசதத்தி லிராசதம், இராசதத்திற் றுமதமென்று மூன்றுகுணமுண்டு. இராசதத்திற் சாத்தீகம் பிரதானமாகும்போது, அதிற் பிரதிவிம்பித்த சிதாபாசன் தத்துவக்ஞானநிஷ்டனாவன். இராசதத்தி லிராசதம் பிரதானமாகும்போது அதிற் பிரதிவிம்பித்த சிதாபாசன் காமக்குரோதபரனாய்க் கன்மநிஷ்டனாவன். இராசதத்திற் றுமதம் பிரதானமாகும்போது, அதிற் பிரதிவிம்பித்த சிதாபாசன் சோம்பல் நித்திரை மயக்கங்களையடைவன். இப்படி மூலப்பிரகிருதியி னிராசதகுண கற்பனை சொல்லப்பட்டது.

௬. இனி மூலப் பிரகிருதியின் றுமதகுணத்திற்கு ஆவரணம், விட்சேப மென்றிரண்டு சத்திகளுண்டு. இதில் ஆவரணசத்தியென்பது, தத்துவக்ஞானியையும் ஈசுரனையுந்தவிர மற்றச் சீவருக்கெல்லாஞ் சரீரத்திரயம் சிதாபாசன் சாட்சிசைதன்யங்களை யொன்றுக்கொன்று பேதந் தெரியவொட்டாமல் மறைக்கும். இதனால் மறைபட்ட சீவன் இருபத்தொன்பது தத்துவங்களையு மொருமைப்பாடாக நானென்றபிமானிப்பன் இந்த வபிமானத்தை யகங்காரக்கிரந்தி யென்றும், சம்சாரபந்தமென்றுஞ் சொல்லப்படும். சற்குருகடாட்

சத்தினலே இந்த ஆவரணநீங்கி இருபத்தொன்பது தத்துவத்திற்கு மொன்றுக்கொன்று பேதந்தெரிகின்றதே முத்தி. இப்படி ஆவரண சத்தியின் காரியஞ் சொல்லப்பட்டது.

எ. இனி விட்சேப சத்தியினிடத்திலுஞ் சத்த தன்மாத்திரையான வாகாசம் பிறந்தது. ஆகாசத்திலும் பரிசதன்மாத்திரையான வாயுபிறந்தது. வாயுவிலும் ரூபதன்மாத்திரையான அக்கினிபிறந்தது. அக்கினியிலும் ரசதன் மாத்திரையான அப்புப் பிறந்தது. அப்புவிலும் கந்ததன்மாத்திரையான பிருதுவிபிறந்தது. இந்த சூட்சுமபஞ்சபூதத்திற்குக் காரணமாயிருக்கின்ற விட்சேப சத்தியினிடத்திலே தாமதத்திற் சாத்தீகம், தாமதத்திலிராசதம், தாமதத்திற்றாமதமென்று அற்பங் கருவிருந்தபடியினுலே அதன்காரியமான இந்தத் தன்மாத்திரையாகும் பஞ்சபூதங்களும் முக்குணத்துடனே பிறந்தன இந்தப்பஞ்சபூதங்களுக்குத் தன்மாத்திரைகளென்றும், அபஞ்சீகிர்தபூதங்களென்றும், சூட்சுமபூதங்களென்றும், முக்குண பூதங்களென்றும் சாத்திரங்களிலே சொல்லப்படும்.

அ. இந்தச் சூட்சும பூதங்களினின்று சூட்சுமசரீரங்களுந் தூலபூதங்களும் பிறந்தன. அதெங்ஙனென்னில்:—ஆகாசமுதலான பஞ்ச பூதங்களினுடைய சாத்தீகாம்சத்திலே பூதத்திற் கோரொரு மாத்திரை யெடுத்து ஒன்றுகக்கூட்டிவைத்தது அந்தக்கரணம். இந்த அந்தக்கரணத்தி லாகாசத்தினம்சங் கூடினதற்கடையாளம். இந்த அந்தக்கரணமும் ஆகாசத்தைப்போலச் சகல கேள்விக்குமிடங்கொடுத்துத் தரிக்கின்றது. இப்படி தரிக்கின்ற விருத்திக்கு தேயுசுவென்றுபெயர்.

இந்த வந்தக்கரணத்தில் வாயுவினம்சங்கூடினதற்கடையாளம். இந்த வந்தக்கரணமும் வாயுவைப்போல வலேகிறது. இப்படி யலேகின்ற விருத்திக்கு மனமென்றுபெயர்.

இந்த வந்தக்கரணத்தில் அக்கினியினம்சங்கூடினதற்கடையாளம். இந்த வந்தக்கரணமும் அக்கினியைப்போல இது இன்னதென்று விளக்குவிக்கிறது; இப்படி விளக்குவிக்கின்ற விருத்திக்குப் புத்தியென்று பெயர்.

இந்த வந்தக்கரணத்தில் அப்புவினம்சங்கூடினதற்கடையாளம். இந்த வந்தக்கரணமும் அப்புவைப்போல விடயங்களிற்பற்றி யிழுக்கின்றது. இப்படி யிழுக்கின்ற விருத்திக்குச் சித்தமென்று பெயர்.

இந்த வந்தக்கரணத்திற் பிருதுவியினம்சங்கூடினதற்கடையாளம். இந்த வந்தக்கரணமும் பிருதுவியைப்போலக் கடினமாகநின்று நானென்று அபிமானிக்கின்றது. இப்படி அபிமானிக்கின்ற விருத்திக்கு அகங்காரமென்று பெயர்.

கூ. இன்னம் ஆகாசமுதலான பஞ்சபூதங்களினுடைய சாத்தீகாம்சத்திலே பூதத்திற் கோரொருமாத்திரை எடுத்துத் தனித்தனியே வைத்தது சுரோத்திராதி ஞானேந்திரியமென்றுசொல்லப்படும். இதிற் சுரோத்திரமாகாசத்தினம்சமானபடியினுலே யாகாசத்தின் குணமான சப்த மாத்திரத்தை யறியும். துவக்குவாயுவினம்சமானபடியினுலே வாயுவின் குணமான பரிசமாத்திரத்தை யறியும்.

சட்சு, அக்கினியினம்சமானபடியினுலே அக்கினியின் குணமான ரூபமாத்திரத்தை யறியும்.

சிங்குவை, அப்புவி னம்சமானபடியினுலே அப்புவின் குணமான ரசமாத்திரத்தை யறியும்.

ஆக்கிராணம், பிருதுவியி னம்சமானபடியினுலே பிருதுவியின் குணமான கந்தமாத்திரத்தை யறியும்.

இப்படி யைந்து மொன்ருேடொன்று கூடாதபடியினுலே ஒன்று மற்ருென்றின் குணங்களைக்கிரகிக்க வறியாது. அந்தக்கரணத்தி லைந்துமாத்திரையு மொன்ருய்க்கூடினது கொண்டு ஐந்திந்திரியத்தினுலும் ஐந்துவிடயத்தையும் அறியும், இந்தச் சாத்திகருணத்திலுண்டான வந்தக்கரணமைந்தும், ஞானேந்திரிய மைந்தும் ஆகப் பத்தும் சாத்திகாம்சமானபடியினுலே ஞானசாதனமாயிற்று.

கo. இன்னம் ஐந்து பூதத்தினுடைய விராசதாம்சத்திலே பூதத்திற் கோரொருமாத்திரை எடுத்து ஒன்ருகக்கூட்டி வைத்தது வியானுதிபஞ்சவாயுக்களாயின.

இதில் வியானவாயு, ஆகாசத்தி னம்சமானபடியினுலே ஆகாசத்தைப்போலச் சர்வாங்கமும் வியாபித்திருக்கும்.

பிராணவாயு, வாயுவி னம்சமானபடியினுலே வாயுவைப்போல இருதயத்திலிருந்து நாசியாதிபரியந்தம் அலையும்.

அபானவாயு, அக்கினியி னம்சமானபடியினுலே அக்கினியைப்போலச் சாடராக்கினியாக வுஷ்ணித்துக் கொண்டு குதத்தைப்பற்றிநின்று உண்ட அன்னபானுதிகளைச் சீரணிப்பிக்கும்.

சமானவாயு, அப்புவி னம்சமானபடியினுலே சரீர நடுவான நாபித்தானத்தினின்று உண்ட அன்னபானுதிகளைச் சகல நாடிகளிலும் அப்புவைப்போல இழுக்கும்.

உதானவாயு, பிருதுவியி னம்சமானபடியினுலே கண்டத்தைப்பற்றி நின்று பிருதுவியைப்போலக் கடினமாக நின்று கடையும்.

இந்தப் பஞ்சவாயுக்களையுமல்லாமல் வாந்திபண்ணிவைக்கின்றவன் நாகனென்றும், இமைத்து விழிக்கின்றவன் கூர்மனென்றும், குறுகுறுத்துத் தும்முகின்றவன் கிரிகரனென்றும், கொட்டாவிக்கொள்ளுகின்றவன் தேவதத்தனென்றும், வீங்குவிக்கின்றவன் தனஞ்சயனென்றும், வேறே யைந்து வாயுக்களுண்டென்று சிலர் சொல்லுவர். இந்தவைந்தும் பிராணனுடைய தொழிலானபடியினுலே வேறல்ல.

கக. இன்னம் ஆகாசமுதற் பஞ்சபூதங்களினுடைய விராசதாம்சத்திலே பூதத்திற் கோரொரு மாத்திரை யெடுத்துத் தனித்தனியே வைத்தது வாக்காதி கன்மேந்திரியமென்று சொல்லப்படும்.

இதிலாகாசத்தினிடமாக வாக்கு வசனிக்கும்.

வாயுவினிடமாகப் பாணியிடுத லேற்றல் செய்யும்.

அக்கினியினிடமாகப் பாதம் நடக்கும்.

அப்புவினிடமாகப் பாயுரு மலசலாதிகளை வெளியிலே யிழுக்கும்.

பிருதுவியினிடமாக வுபத்தஞ் சுகத்தைப்பண்ணும்.

இந்தவைந்தும் தனித்தனியே யிருந்ததுகொண்டு மறுதொழிற் செய்யமாட்டாது. வியானுதிவாயுவைந்து மாத்திரையு மொன்ருய்க் கூடினதுகொண்டு கன்மேந்திரியமைந்தின் வழியினுலு மைந்து தொழிலையுஞ் செய்து முடிக்கின்றது.

இந்த வாயுக்களைந்தும் கன்மேந்திரியமைந்தும் ஆகப் பத்து மிராசதாம்சமானபடியினாற் கிரியாசாதனமாயின.

௧௨. அந்தக்கரணம் ௫-ம், ஞானேந்திரியம் ௫-ம், வாயுக்கள் ௫-ம், கன்மேந்திரியம் ௫-ம் ஆக ௨௦-தத்துவமும் சூட்சுமசரீரமென்று சொல்லப்படும். இந்தச் சூட்சுமசரீரத்தை மாயாப் பிரதிவிம்பராக விருக்கின்ற வீசுரன் அவித்தையாப் பிரதிவிம்பரா யிருக்கின்ற சீவருக்குப் பேருக் கொவ்வொரு சரீரஞ் சிருட்டித்துக் கொடுத்தார். அப்போது பஞ்சபூதத்தினுடைய சாத்தீகாம்சமு மிராசதாம்சமுஞ் செலவழிந்தன. தாமத குணமாத்திரஞ் சேடித்தது. சூட்சுமசரீரம் வாங்காத சீவருக்கெல்லா மின்னமொரு சிருட்டிக்காகட்டுமென்று நிறுத்தினார். இப்படிச் சூட்சுமசரீரஞ் சொல்லப்பட்டது.

௧௩ இனித் தூலபூத வுற்பத்தி சொல்லுகிறோம், அதெங்ஙனெனில்:—மிஞ்சின தாமசமாயிருக்கின்ற வைந்து பூதத்தையு மொன்றிரண்டாகப் பகுத்து முதற்பாதி யைந்தையு மொன்றுநாலாக்கி யிரண்டாம்பாதி யைந்துடனே தன்னம்சத்துடனே கூட்டாமல் மற்ற நாலுபூதத்துடனும் பூதத்திற் கரைக்கால் மாத்திரையாகக் கொடுக்கின்றது பஞ்சீகரணமென்று சொல்லப்படும்.

இப்படிப் பஞ்சீகரணம் பண்ணின தூல பூதங்களிலே ஆகாசத்திலே பரிச ரூப ரச கந்தமாகிய நான்கு குணமும் வியாப்பியமானபடியினால் அதிரிசியமாய்ப்போக நிசகுணமாகிய சப்தமும், வாயுவிலே ரூப ரச கந்தமாகிய மூன்று குணமும் வியாப்பியமானபடியினால் அதிரிசியமாய்ப்போகக் காரணகுணமாகிய சப்தமும், நிசகுணமாகிய பரிசமும்; அக்கினி

யிலே ரசகந்தமாகிய விரண்டுகுணமும் வியாப்பியமானபடியினால் அதிரிசியமாய்ப்போகக் காரணகுணமாகிய சப்தப் பரிசமும், நிசகுணமாகிய ரூபமும், அப்புவிலே கந்தகுணம் வியாப்பியமானபடியினால் அதிரிசியமாய்ப்போகக் காரணகுணமாகிய சப்தப் பரிசரூபமும், நிசகுணமாகிய ரசமும் பிருதுவியிலே சப்தப் பரிச ரூப ரச கந்தமுந் தோன்றின.

௧௪. முன் சூட்சும பூதத்திலிருந்து சூட்சுமசரீரம் பிறந்தாற்போலப் பஞ்சீகரணம் பண்ணின தூல பூதத்தினின்று மாறுதத்துவமாய் நால்வகைப் பிறப்பாய் மூவகைச் சாதியாயிருக்கின்ற தூலசரீரங்கள் பிறநதன.

௧௫. இதிலாறுதத்துவமாவதேதென்றால்:—சர்மம், உதிரம், மாமிசம், சனாயு, அத்தி, மச்சை இந்த ஆறுவகையுந் தூலசரீரம்.

நால்வகைத்தோற்றமாவதேதென்றால்:—சராயுசம், அண்டசம், சுவேதசம், உற்பிசம் ஆக நாலு.

மூன்றுசாதியேதென்றால்:—இகலோக பரலோக புத்தி இருவகையுங் கொடுக்கின்ற மாநுட சரீரம், உத்தமசாதி; பரலோக புத்தியை மறைத்து இகலோக புத்திமாத்திரம் அறிகின்ற பசு பட்சி முதலானவை மத்திமசாதி; இரண்டுலோகத்துப் புத்தியையும் மறைத்திருக்கின்ற மரம் கொடி செடி அதன்மசாதி; இப்படிப் பிருதுவி தத்துவமாயிருக்கின்ற பூலோகத்திற் கண்டாற்போல அப்பு அக்கினி வாயு ஆகாசமென்னப்பட்ட தத்துவங்களினும் நிரைநிரையே பிதிர்லோகம், தெய்வலோகம், யட்ச கந்தருவலோகம், சித்தர்லோகங்களினும் நட்சத்திரமாகத் தோற்றுகின்ற சந்திரன் முதலான

பிதிர்க்கள் சூரியன் முதலான தேவதைகள் கந்தருவர் சித்தரென்னப்பட்டதெல்லா முத்தமசரீரம். காமதேனு, அயிராவதம், அன்னம், கருடன் முதலாயின மத்திமசரீரம்; கற்பக விருட்சம், பாரிசாத முதலாயின அதன்மசரீரம்.

௧௬. இந்தத் தூலசரீரமே அன்னமயகோசம். சூட்சும சரீரம் மூன்று கோசமாயிருக்கும். அதெங்ஙனென்னில்:— பிராணவாயுவுங் கன்மேந்திரியமுங்கூடிப் பிராணமயகோசம், மனதும் ஞானேந்திரியமுங்கூடி மனோமயகோசம், புத்தியும் ஞானேந்திரியமுங்கூடி விஞ்ஞானமயகோசம்; காரணசரீரமே ஆனந்தமயகோசம். இப்படிப் பஞ்சகோசஞ்சொல்லப்பட்டன.

௧௭. ஆறுதத்துவமா யிருக்கின்ற தூலசரீரத்திலே சூட்சும சரீரமிருக்கின்ற தெப்படி யென்னில்:—

கன்மேந்திரியமான வாக்கும், ஞானேந்திரியமான சிங்குவையும், வாயிலிருக்கும் உதானவாயுவும், மனதுங் கண்டத்திலிருக்கும். பிராணவாயுவும் புத்தியும் இருதயத்திலிருக்கும். சமானவாயுஞ் சித்தமும் நாபியிலிருக்கும். அபானவாயுவும் பாயுருவுங் குதத்திலிருக்கும். வியானவாயுவும் ஞானேந்திரியமான துவக்கும் அகங்காரமுஞ் சர்வாங்கமும் வியாபித்திருக்கும். உச்சியிலே தேயுசுங் கருவிழி நுனியிலே சட்சு யிந்திரியமும், காதுக்குள்ளே சுரோத்திர இந்திரியமும், மூக்குக்குள்ளே ஆக்கிராண இந்திரியமும், கழுத்துக்குமேற் றனித் தனியே யிருக்கும். கழுத்துக்குக்கீழே கைகால் குய்யத்திற் பாணி பாதம் உபத்தம் மூன்றும் தனித்தனியே யிருக்கும். இப்படித் தூலசரீரதத்துவம் ௯-ம், அதிற் குடிபுகுந்த சூட்சுமசரீரத்துவம் ௨0-ம், ஆகத் தத்துவம் ௨௯-ம் பஞ்சபூதத்

தின் காரியமானபடியினாலே ஒருமைப்பாடாகக் காரிய சரீரமென்று சொல்லப்படும்.

௧௮. காரணசரீரமும் சிதாபாசனும் சாக்கிரத்திலே இந்த இருபத்தாறு தத்துவத்துடனே கலந்து நின்றபோது விசுவனென்றும் வியவகாரிக சீவனென்றுஞ் சொல்லப்படும்.

சொற்பனத்திலே தூலசரீரத்தைக் கைவிட்டு அந்தக்கரணத்துடனே கூடிநின்றபோது, தைசதனென்றும் பிராதிபாதிக சீவனென்றும் சொற்பன கற்பிதனென்றுஞ் சொல்லப்படும்.

சுழுத்தியிலே காரிய சரீர மிருபத்தாறையுங் கைவிட்டுக் காரண சரீரத்தை மாத்திரம் பொருந்தியிருக்கும்போது பிராக்ஞனென்றும் பாரமார்த்தீக சீவனென்றுஞ் சொல்லப்படும்.

பிரம சைதன்னியஞ் சாக்கிரத்துக்குச் சாட்சியாயிருக்கும்போது சீவாத்மாவென்றும், சொற்பனத்துக்குச் சாட்சியாயிருக்கும்போது அந்தராத்மாவென்றும், சுழுத்திக்குச் சாட்சியா யிருக்கும்போது பரமாத்மாவென்றும், அவத்தாத்திரய சாட்சியா யிருக்கும்போது ஞானாத்மாவென்றுங் கூடத்தரென்றுஞ் சொல்லப்படும்.

இப்படிச் சீவனுக்கு மூன்றுசரீரமும் மூன்றவத்தையுஞ் சொல்லப்பட்டன.

௧௯. இனி ஈசுரனுக்கு மூன்றுசரீரமும், மூன்றவத்தையுஞ் சொல்லும்படி, லோககற்பனையாகத் தோற்றுகின்ற தூல பஞ்சபூதங்களும், அதிற்றோன்றின மூன்று சாதியாயிருக்கின்ற தூல சரீர சமட்டியுங்கூடி ஈசுர தூல சரீரமென்றும், விராட்டென்றுஞ் சொல்லப்படும்.

இதனுடனே கூடிச் சாக்கிராவத்தையைப் பொருந்தி யிருக்கின்ற வீசுரன் வைசுவானரனென்றும் இந்த இரு வகைக்கும் அதிஷ்டான சைதன்யம் பிரமாவென்றுஞ் சொல லப்படும்.

சூட்சும பூதங்களைந்தும் அதிற்றோன்றின சூட்சுமசரீர சமட்டியுங்கூடி ஈசுர சூட்சும சரீரமென்றும், இரணியகர்ப்ப னென்றும் சொல்லப்படும்.

இதனுடனேகூடி சொற்பனவஸ்தையைப் பொருந்தி யிருக்கின்ற வீசுரன் சூத்திராத்மா வென்றும், இந்த இரு வகைக்கும் அதிஷ்டான சைதன்யம் விஷ்ணு வென்றுஞ் சொல்லப்படும்; இந்தத் தூலசூட்சும விருவகைக்கும் வாசனை யுடனே கூடிய மாயை யீசுரகாரண சரீரமென்றும் அவ்வியா கிருத மென்றுஞ் சொல்லப்படும்.

இதனுடனே கூடிச் சுழுத்தி யவத்தையைப் பொருந்தி யிருக்கின்ற வீசுரன் அந்தரியாமியென்றும், இந்த இருவகை க்கும் அதிட்டான சைதன்யம் உருத்திர னென்றுஞ் சொல்ல ப்படும்.

சீவன் தன் மூன்றவத்தையிலுந் தன் மூன்று சரீரமாக இருக்கின்ற விருபத்தேழு தத்துவத்துடனும் நானென்று கல ந்து நிற்கின்றாற்போல வீசுரனுந் தம்முடைய மூன்று சரீரமா யிருக்கின்ற முப்பத்திரண்டு தத்துவத்துடனும்மூன்றவத்தை யிலுங் கலந்து நிற்பர்.

உ0. ஆகையினால் சீவ சிதாபாசன் தன் சரீரமாத்திரமே கலந்து நிற்பன்.

ஈசுரன் தம்முடைய சரீரமாகிய சகல சரீரங்களோடுஞ் சகல பிரபஞ்சங்களோடுங் கலந்து நிற்பர்.

இந்த விருவகைக்குஞ் சாட்சியா யிருக்கின்ற பிரமசை தன்யமுஞ் சகல சரீரத்திலுஞ் சகல பிரபஞ்சத்திலும் நிறை ந்து அப்பாலும் பத்துத் திக்கையும் அதிக்கிரமித்து எல்லை யற்றிருக்கும்.

உக. சீவனுக்குத் தூலசரீர வியவகாரத்துக்குஅன்னமய மான சட்கோச தத்துவம்-சு, சூட்சும சரீரதத்துவம்-உ0, சீவன், ஈசுரன், அவித்தை, வித்தை, பிரமம்-ரு, ஆகத்தத்து வம்-ஙக.

சூட்சும சரீர வியவகாரத்துக்கு சூட்சும சரீரதத்துவம் உ0, சீவன், ஈசுரன், அவித்தை, வித்தை, பிரமம்-ரு, ஆகத்தத் துவம்-உரு.

காரண சரீர வியவகாரத்துக்கு சீவன், ஈசுரன், அவித் தை, வித்தை, பிரமம் ஆக-ரு.

சீவ வியவகாரத்துக்கு சீவன், ஈசுரன், பிரமம் ஆக-ங.

சாட்சி வியவகாரத்துக்கு சாட்சி-க. ஈசுரனுக்குத் தூல சரீர வியவகாரத்துக்குச் சமட்டிஅன்னமயகோசதத்துவம்-சு, சமட்டி சூட்சும சரீரதத்துவம்-உ0, சமட்டி, சீவன் அவி த்தை உ, ஈசுரன், வித்தை, பிரமம்-ங, பூதம்-ரு, ஆகத்தத்து வம் ஙசு,

சூட்சும சரீர வியவகாரத்துக்குச் சமட்டி சூட்சும சரீர தத்துவம்-உ0, சமட்டி சீவன் அவித்தை-உ, சூட்சுமபூதம்-ரு, ஈசுரன், வித்தை, பிரமம்-ங, ஆகத் தத்துவம்-ங0.

காரண சரீரவியவகாரத்துக்கு ஈசுரன், வித்தை, பிரமம்-௩.
ஈசுர வியவகாரத்துக்கு ஈசுரன் பிரமம்-௨.
பிரம வியவகாரத்துக்கு பிரமம்-க.

இந்திரிய வியவகாரத்துக்கு இந்திரியம்-க, சட்கோசதத்துவம்-சு, கரணம்-டு, வாயு-டு, சீவன், ஈசுரன், அவித்தை, வித்தை, பிரமம்-டு; ஆகத் தத்துவம்-௨௨.

மனோராச்சிய வியவகாரத்துக்குக் கரணம்-டு; சீவன் ஈசுரன், அவித்தை, வித்தை, பிரமம்-டு; ஆகத் தத்துவம்-க0.

இப்படித் தத்துவங்களினுடைய தோற்றமும் நிலையுஞ் சொல்லப்பட்டன.

௨௨. இனித் தத்துவ மொடுங்குகின்ற வழி சொல்லுகிறோம். அதெங்ஙன மென்னில்:—

சகல சீவர்களிடத்திலே இருக்கின்ற தூல சரீரங்களும் தனக் காதாரமான தூல பூதங்களுடனே மடிந்து பூதமாத்திரமாக ஒடுங்கும். இந்தத் தூலபூதங்களும் பஞ்சீகரணம் விட்டுத்தன் மாத்திரையான தாமதகுண பூதங்களாகமிஞ்சும். அப்போது கேவல விரணிய கர்ப்பாவத்தை யென்றுசொல்லப்படும்; சூட்சுமசரீரம் இருபது தத்துவமுங்கட்டு விட்டுப் பூதங்களினுடைய சாத்விக குணமும் இராசத குணமுமாக வொடுங்கும். அதெங்ஙனென்னில்:—சகல பிராணிகளிடத்திலுமிருக்கின்ற அகங்காரமும், ஆக்கிராணமும், உதானவாயுவுமுபத்த விந்திரியமும், பிருதுவியி லொடுங்கும். சித்தமும், சிங்குவையும், சமானனும், பாயுருவும், அப்புவிலொடுங்கும். புத்தியும், சட்சுவும், அபானனும், பாதமும், அக்கினியிலொடுங்கும். மனதும், துவக்கும், பிராணனும், பாணியும், வாயுவிலொடுங்கும். தேயுசும், சுரோத்திரமும், வியானனும், வாக்கும், ஆகாசத்தி லொடுங்கும். அப்போது பழையபடியே முக்குண பூதங்களாகும் இந்தச் சூட்சும பூதங்களும் பிருதுவி அப்புவிற் கரைந்தொடுங்கும். அப்புவும் அக்கினியிற் சுவறியொடுங்கும் விளக்குப்போல அக்கினியும் வாயுவிலணைந்தொடுங்கும். வாயுவும் ஆகாசத்திலேயாய்ந்தொடுங்கும். ஆகாசமும் விட்சேபசத்தியி லொடுங்கும். ஆவரண சத்தியும் விட்சேப சத்தியும் மூலப் பிரகிருதியின் தாமதகுண மாத்திரமாய் ஆலமரம் ஆலவிரையி லொடுங்கினாற்போல இன்னம் ஒரு சிருட்டிக்கு வித்தாக மாயையிலும் அவித்தையிலும் ஒடுங்கும். அந்த மாயையும், அவித்தையும், அதினுண்மையான மூலப்பிரகிருதி யென்றுசொல்லப்பட்ட விந்து தத்துவத்தி லொடுங்கும். அந்தவிந்துவும் பாம்பென்கிற பெயர்போய்ப் பழுதையாய்க் கண்டாற்போலத் தனக் கதிட்டான சைதன்யமான பிரமசைதன்ய மாத்திரமாக வொடுங்கும். இப்படிப் பொய்யெல்லாம் மெய்ப்பொருளொன்றாகக்கண்டு அதுவே சுபாவசித்தமாய் நிசமாக விருக்கின்ற தன் வடிவெனக் கண்டு தெளிந்து கவலை கெட்டிருக்கின்றவனே சீவன் முத்தன். இப்படித் தத்துவங்களின் ஒடுக்கஞ் சொல்லப்பட்டது.

௨௩. இப்படித் தோற்றியொடுங்குகின்றதத்துவம்-௩சு, அதெங்ஙனென்னில்:—பூதம் -டு, தூலசரீர தத்துவம்-சு, சூட்சுமசரீர தத்துவம்-௨0, காரண சரீரமான மாயைஅவித்தை-௨, இதிற் பிரதிவிம்பித்த சீவன் ஈசுரன்-௨, இதற்கெல்லாம் அதிட்டான சைதன்யமா யிருக்கின்ற பிரமம்-க, ஆகத் தத்துவம்-௩சு.

௨௪. இதிற் சீவருக்குச் சமுதாயம் பூதம்-௫, மாயை-௧, மாயாப் பிரதிவிம்பரான ஈசுரன்-௧, பிரமம்-௧, ஆக இந்த எட்டுஞ் சகலபிராணிகளுக்குஞ் *சமுதாயமாக வநுபவிக்கப்படும். மற்ற விருபத்தெட்டும் அவனவனுக்குப் † பிறத்தக்காக வநுபவிக்கப்படும். அதெங்ஙனென்னில்:—பிருதுவிதத்துவம்ஒன்று இறக்கில் எல்லாருக்கும் ஆதாரமில்லை. மழைமறுக்கில் எல்லாருக்குஞ் சலமில்லை. தேயுவில்லாதிருந்தால் பாகமில்லை. வாடைதென்றல் இல்லாவிட்டால் வாயுவியக்கமில்லை. ஆகாசமிறக்கில் ஒருவருக்கும் அவகாசமில்லை. மாயையும் மாயாப் பிரதிவிம்பரு மிறக்கிற் சகல சமயத்துக்குந் தெய்வமில்லை. பிரமமில்லையோ ஒருத்தருக்கு மறிவில்லை. ஆகையால் இந்த எட்டும் எல்லாருக்குஞ் சமுதாயம். பிறத்தக்கெங்ஙனெனில்:—ஒருத்தனுக்குத் தூலசரீர மிறக்கில், எல்லாருக்குந் தூலசரீரம் இறவாத படியினாலும், சூட்சுமசரீரத்தி லொருவனுக்கு அங்க ‡ வைகுல்லியம் வந்தால் எல்லாருக்கும் வாராதபடியினாலும், முத்தராயிருக்கின்ற சுகர் வாமதேவர் முதலானபேருக்கு அவித்தையுஞ் சீவனு மிறந்துபோயிருக்க மற்ற பேருக்கெல்லாம் அவித்தையுஞ் சீவனு மிறவாதபடியினாலும் இந்த விருபத்தெட்டுத் தத்துவமும் அவனவனுக்கு பிறத்தக்க தென்கின்றதிலே சந்தேகந் தேவையில்லை.

௨௫. இந்தத் தத்துவம் முப்பத்தாறில் எப்போதுந் தானாகவே காணப்பட்ட தத்துவம்-௧, எப்போதுந் தனக்கு அன்னியமாகவே காணப்பட்ட தத்துவம்-௭, தானாகவுந்தனக்கு

* சமுதாயம்-பொது. † பிறத்தக்கு-தனித்தனி.
‡ வைகுல்லியம்-குறைவு.

அன்னியமாகவும் அநுபவிக்கப்பட்ட தத்துவம்-௨௮, அதெங்ஙனென்னில்:—அவத்தாத்திரய சாட்சியாயிருக்கின்ற பிரமசைதன்னியம் எல்லா வவத்தையினும் தானாகவே விளங்குகையினாலும் மற்ற தத்துவங்கள்போலத் தனக்கு அந்நியமாகக் காணப்படாதபடியினாலும் பிரமசைதன்ய மொன்றுமே தானாக விருக்கப்பட்டது பஞ்சபூதம் மாயை மாயாப்பிரதிவிம்பர் ஆக ஏழும் தன்றொழிலான வெட்டுக் கொத்துழவு பஞ்சகிருத்தியம் தசாவதாரமுதலான தொழில்களொருக்காலுந் தன்னுடைய தொழிலாகக் காணப்படாத படியினாலும் இந்த ஏழு தத்துவமுந் தனக்கு அன்னியமே யல்லாமல் தானாகமாட்டாது. மற்ற இருபத்தெட்டுத் தத்துவமும் நான் பிராமணன், நான் க்ஷத்திரியன், நான் வைசியன், நான்சூத்திரன், நான்பிரமச்சாரி, நான்கிருகஸ்தன், நான் வானப்பிரஸ்தன், நான் சந்நியாசி, நான் ஆண்பெண், கறுவல், செவலை, கட்டையன், நெட்டையன், நான் பருத்தேன், இளைத்தேனென்று தானாக வழங்குகின்ற தூலசரீரம் ஆறுதத்துவமும், மற்றொரு வேளையிலே தனக்குப் புறம்புபட்டு என்மாடென் கன்றென்றாற்போல என் சரீரம் பருத்தது, இளைத்தது, நரைத்தது, என் சரீரம் பிறந்து, இத்தனைநாள் ஆயிற்றென்று தான் வேறு தூலசரீரம் வேறாக வழங்குகின்ற படியினாலும்; நான் கண்டேன், கேட்டேன் தொட்டேன், போகித்தேன், கொடுத்தேன், வாங்கினேன், நடந்தேன், புசித்தேன் சிந்தித்தேன், நிச்சயித்தேன், இந்தப் பஞ்சத்துக்குச் சீவித்தேனென்று தானாக வழங்குகின்ற சூட்சும சரீரதத்துவம் இருபதும் மற்றொரு வேளையிலே தனக்குப் புறம்புபட்டு

என்வீ டென்னுடைமை யென்றாற்போல என் கண் ணென்கா தென் மூக்கென்னாக் கென்கை யென்கா லென்மன மென்புத்தி யென் னகங்கார மென்சித்த மென் பிராண னென்று தான் வேறு அவைகள் வேறாக வழங்குகின்ற படியினாலும்; நானறிவே னறியேனென்று தானாக வழங்குகின்ற வஞ்ஞானமுஞ் சிதாபாசனு மற்றொரு வேளையிலே தனக்குப் புறம்புபட்டு என்னஞ்ஞானம் என் சீவனென்று வழங்குகின்றபடியினாலும் இந்த இருபத்தெட்டுத் தத்துவமுந் தானாகவுந் தனக்கன்னியமாகவும் வழங்குகின்றதுசித்தம். இப்படிச் சொன்ன குருவைப்பார்த்து சிஷ்யன் கேட்கும்படி இந்த இருபத்தெட்டுத் தத்துவமுந் தானாற் சாட்சியைப் போல ஒரு தன்மையாகத் தோற்றவேண்டுமே யல்லாமற் பஞ்சபூதத்தைப்போலத் தனக் கன்னியமாகக் காணக் கணக்கில்லை. இந்த இருபத்தெட்டுந் தனக்கன்னியமேயானா லெப்போதும் புறம்புபட்டே யிருக்கவேண்டு மல்லாமல் தானாக வழங்கக் கணக்கில்லை. தானுமாய்த் தனக்கு அன்னியமுமா யிருக்குமென்கின்றது. இருட்டாதித்த னென்றாற்போலவும் வெள்ளாள தீட்சதனென்றாற்போலவுஞ் சொன்னீர். இது விருத்த மென்கின்ற சங்கைக்குப் பரமார்த்தமாகத் தானென்கின்ற தொருவகையும் அத்தியாசத்தினாலே தானென்கின்ற தொருவகையும் ஆக இருவகையுமுண்டு. சாட்சி சைதன்னியத்தைத் தானென்கின்றது பரமார்த்த மல்லாமல் உபசார மல்ல. தனக் கன்னியமாயிருக்கின்ற விந்த விருபத்தெட்டையுந் தானென்கின்றது கட்டையைக் கள்ளனென்றாற் போலவும் பழுதையைப் பாம்பென்றாற்போலவும் புத்திர தாராதி

களைத்தானென்றாற் போலவும் மயக்கமே யல்லாமல் உண்மை யல்ல; ஆகையினால் அஞ்ஞானகாலந் தொடங்கித் தானல்லவென்று காணப்பட்ட தத்துவம்-௭; இப்போது இப்படிக் கொத்த விவேகம் பண்ணின பிற்பாடு தானல்லவென்று காணப்பட்ட தத்துவம்-௨௮, ஆக இந்த முப்பத்தைந்து தத்துவங்களையும் அதற்குச் சொன்ன குணங்குறிகளுடனே கூடக் காண்கின்ற அறிவு கடத்தைப் பார்க்கின்றவன் கடத்திற்குப் புறம்பாகவே இருந்து கடத்தைப் பார்க்கின்றதுபோல இந்த முப்பத்தைந்தையுங் காண்கின்ற பேரறிவு முப்பத்தாறாந் தத்துவமாகிய அது தானென்றறிந்து அது தானே பரமசிவனென்று தெளிந்தவனே சிவதரிசனமுடைய சீவன் முத்தனென்று சொல்லப்படுமென் றுத்தரம்.

௨௬. இப்படிப் பிரமமே தானென்றும், மற்ற முப்பத்தைந்து தத்துவமுந் தனக் கன்னியமென்றும், பிறித்தறியாத அவிவேகிகள் அகங்காரக் கிரந்தியினாலே புத்திரதாராதிகள் தவிக்கின்றதைத் தான் தவிக்கின்றேனென்கின்ற மூடகரம் போல விந்த இருபத்தெட்டினுடையதொழிலையுந் தன்றொழிலென்று மயங்குகின்ற படியினால், இந்த இருபத்தெட்டினாலும் ஆர்ச்சிக்கப்பட்ட புண்ணிய பாவங்களினாலும் கட்டுப்பட்டு அந்தக் கன்மத்தின்படியே சனனமரணாதி சமுசாரத்திலே அடிபடுகிறோமென்று மயங்குவன். பிரம சைதன்னியமே தானென்றும் மற்ற முப்பத்தைந்துந் தானல்லவென்றுந் தெளிந்த விவேகிக்கு அகங்காரக்கிரந்தி யற்றபடியினால் இந்த விருபத்தெட்டினுடைய தொழிலையும் நான் செய்யவில்லையென்றும் இந்த விருபத்தெட்டும் புசிக்கின்றதை நான் புசிக்க

வில்லை யென்றுந் திடப்படத்தேறி மயக்கமற்றிருக்கின்ற படியினால், இந்த விருபத்தெட்டினாலும் ஆர்ச்சிக்கப்பட்ட புண்ணியபாவங்களினின்றும் விடுபட்டுக் கன்மமில்லாதபடியினால் சனனமரணாதி சமுசாரமில்லாமல் முத்தனாகிப் பிரமமாத்திரமாகவேயிருப்பன். இவனைச் சீவன்முத்தனென்றும் திடப்பிரக்ஞ னென்றும், அதிவர்ணாச்சிரமி யென்றும், குணாதீதனென்றும், பகவத் பத்தனென்றும், பிராமணனென்றும் சொல்லுகின்ற இந்த வாறையுஞ் சாஸ்திரங்கள் முறையிடுகின்றன. சகலரும் இந்தத் தத்துவத்தை விசாரம்பண்ணி மோட்சமடையக் கடவர்கள்.

நாநாசிவவாதக்கட்டளை முற்றிற்று.

உ

கணபதிதுணை.

ஸ்ரீதிருவேங்கடநாதர் அருளிச்செய்த

கீதாசாரத் தாலாட்டுப் பிரபந்தம்.

காப்பு.

அறுசீராசிரியவிருத்தம்.

ஐவகைப் பொருளு நான்கு கரணமுங் குணங்கண் மூன்றுஞ்
செய்வினை யிரண்டு மொன்றி யாவருந் திகைப்ப நின்ற
பொய்யிரு ளகல ஞானப் பொருட்கதிர் விரித்த புத்தேள்
கைவள ராழிச் செங்கட் கண்ணனைக் கருத்துள் வைப்பாம்.

ஆக்கியோன்பெயர், நூல்வந்தவழி, நூற்பெயர், நூற்பயன்.

வெண்பா.

மாதையர்கோன் வேதநவில் வாய்வேங் கடநாதன்
காதையுறப் பார்த்தனுக்குக் கண்ணனருள்-கீதைக்
கருத்துயர்தா லாட்டாகக் கட்டுரைத்தான் யாருங்
கருத்துயர்தீர்ந் தெய்தக் கதி.

நூல்.

சீராரும் பரமார்த்த தெரிசனத்தை யருள்செய்யப்
போராருந் தேசிகனாய்ப் பெருமானே வந்தவரோ. (௧)
திருத்தேரிற் சாரதியாய்ச் சேர்ந்திருந்துங் கீதையினா
லருச்சுனற்கு மெய்ஞ்ஞான மனைத்துமுரை செய்தவரோ. ()
சாரதியாய்த் தேர்செலுத்தித் தனஞ்சயனீ தானையினைப்
பாரெனப்பார்த் தேவிசயன் பயந்துமலர்த் தாள்வணங்கி. (௩)
அமர்க்குவந்த சுற்றத்தா ரனைவரையுங் கொல்வதினா
லெமக்கழியாச் சோகம்விரைந் தெய்துமென வேவினவ. (௪)
செஞ்சமரிற் பந்துசனஞ் சேதம்வரு மென்றிரங்கி
யஞ்சினவன் பயந்தீர்த்தே யமர்செய்யச் சொன்னவரோ. (௫)

சுற்றமறிற் சோகமெனச் சொல்லினைசற் றறிந்தவன்போற்
கற்றுணர்ந்த பேரதனாற் கலங்கார்கா ணென்றவரோ. (௬)

கலங்காரோ விறப்புவரிற் கற்றுணர்ந்த பேரேனு
மலங்காம னானிருக்கும் வகையுரையு மெனவினவ. (௭)

நீயுநானும் புவிமே னிருபர்களு மெய்யுணர்வா
லாயுங்காற் பிறந்திறப்ப தார்க்குமிலை யென்றவரோ. (௮)

ஈங்கெவர்க்கும் பிறந்திறப்ப தில்லையென்றீ ரிவ்வுலகி
னீங்குபவ மார்க்கிதனை நிச்சயமாய்ச் சொல்லுமென. (௯)

இத்தரையிற் பிறந்திறப்ப தெடுத்தவுடற் கடுத்தபொறி
நித்தியமா கியவான்மா நின்சொரூப மென்றவரோ. (௧௦)

அங்கமுயி ரிந்தியநா னன்றிவே றெனைக்காணே
னிங்கியான் வேறுண்டே லெனக்கறியப் புகலுமென. (௧௧)

மெய்யுயிரிந் தியங்களல்லால் வேறறியே னென்றவனைப்
பையவவை யாலறியப் படானுநீ யென்றவரோ. (௧௨)

தேகம்வே றாகிலதைச் சேர்ந்ததிவ ணேதெனவே
சோகமே வினைகருமத் தொடர்ச்சியினா லென்றவரோ. (௧௩)

தேகமெடா முன்கருமச் செயல்வருமா றேதெனவே
யேகமா மரமும்வித்து மெனுமுறைபோ லென்றவரோ. (௧௪)

காயமுந்தா னும்பிறிதேற் கன்மமெவர் செய்ததெனத்
தீயவுடற் கலதுகன்மச் செயறனக்கே தென்றவரோ. (௧௫)

படர்கரும முடல்செய்யிற் பலமுறுவ தார்க்கெனவே
யடர்பலமு முடற்கேயா மறிவார்க்கே தென்றவரோ. (௧௬)

வெய்யவினை யுடற்கென்றான் மெய்யிங்கே விழவான்மா
வையமற நரகசொர்க்க மனுபவிப்ப தேதெனவே. (௧௭)

அனுபவமே யிலையதுவீ ணாரோபித நிகழ்த்திற்
றனுகரணச் செயறனதாய்ச் சார்வதுபோ லென்றவரோ. (௧௮)

மற்றுடலின் செய்கைதன்மேல் வருமயக்க மேதெனவே
முற்றுணர்வொன் றில்லாத மோகமென்று சொன்னவரோ. ()

அறிவுதே கந்தனக்கோ வான்மாவிற் கோவெனவே
பிறிவுசெயி லசித்துடலம் பிரமமறி வென்றவரோ. (௨௦)

தேகமசித் தாகிலிங்கச் செயல்வருவ தேதெனவே
யேகபரஞ் சோதியின்முன் னிருக்கையினா லென்றவரோ (௨௧)

இருக்கினு மசேதனத்துக் கிச்செயலுண் டோவெனவே
யுருக்குபடாக் காந்தமுன்னி லூசிநிக ரென்றவரோ. (௨௨)

சொன்னசெய லுடற்கானாற் சுகதுக்க மியார்க்கெனவே
யன்னசுக துக்கமுந்தா னவ்வுடற்கே யென்றவரோ. (௨௩)

சேதனமா மான்மாவைச் சேராத துக்கசுக
மோதுசட மாமுடலை யுற்றிடுமோ சொல்லுமென. (௨௪)

பூதமைந்தோ டைந்துயிர்கள் புலன்கள்பத்து மனமுதனான்
கீதிருமெய் யிதின்மனத்துக் கின்பதுன்ப மென்றவரோ. ()

இந்தவிரு வகைத்தனுவிற் கேதுவே தெனவினவ
முந்தியகா ரணமதனான் மூன்றுதனு வென்றவரோ. (௨௬)

மனமறியுந் துக்கசுக வரவென்றீ ரம்மனமும்
வினவிலசே தனமலவோ விரித்தெனக்கு விளம்புமென. (௨௭)

அம்மனத்தி லான்மா வபேதம்போற் றோன்றுதலால்
விம்முதுக்க சுகத்தைமன மேவுமென்று சொன்னவரோ. ()

அந்தமனோ துக்கசுக மதனிடத்து நில்லாமல்
வந்திலங்கு மான்மாவை மருவியதென் சொல்லுமென. (௨௯)

வெய்யகன லின்சூடு மேல்வைத்த சட்டியினா
டெய்யபுன லூடுவந்தங் நொன்றுதல்போ லென்றவரோ. (௩௦)

சித்தாகு மான்மாவுஞ் செடமாகுஞ் சித்தமுந்தா
னொத்தாங் கிரண்டுமொன்றா யுற்றவகை சாற்றுமென. (௩௧)

வல்லிரும்பு கனலுடனே மருவியது போன்மனமு
மொல்லையிலான் மாவுடனே யுற்றதுகா ணென்றவரோ. (௩உ)

உற்றதெத னலெனவே யுள்ளமவி வேகமுறப்
பற்றியதன் மேலுமதன் பண்புவந்த தென்றவரோ. (௩௩)

அடுத்தகுணம் போமோபின் னன்மாவை விட்டெனவே
யெடுத்தசெம்பூ நிறம்படிகத் தேறுதல்போ லென்றவரோ. ()

சுத்த படிகம்போற் சொரூபமாய்த் தானிருக்க
மெத்தவுமா சாமலின மேவியதென் சொல்லுமென. (௩௫)

அனுதியாம் வாசனையா லடைந்ததா சர்மலின
மனேபந்த மிருக்கின்முத்தி வாராதென் றுரைத்தவரோ. ()

பந்தமெது முத்தியெது பகுத்துரைக்க வேண்டுமென்றன்
சிந்தை தெளியவென்று திருத்தாளினை வணங்க. (௩எ)

தேகாதி தானெனவே சேரபிமா னங்கள்பந்த
மாகாத மானம்விடி லரியமுத்தி யென்றவரோ. (௩அ)

அபிமானம் வரும்வகையு மாங்கதனைத் தீர்வகையுந்
தபியாம னறியத் தயவாகக் கூறுமென. (௩௬)

மறந்திடுமெஞ் ஞானத்தான் மனம்வந்த தஞ்ஞான
மிறந்துவிடின் மானமும்போ மென்னவுரை செய்தவரோ. ()

அந்தமுறை யஞ்ஞான மணுகுவதும் போவதுவுஞ்
சந்தயமி லாதறியத் தயவாகக் கூறுமென. (சக)

அஞ்ஞானம் வந்த தனுதியது சொல்வதல்ல
மெய்ஞ்ஞானத் தாலே விடுமென் றுரைத்தவரோ. (சஉ)

இரவியெதி ரடுத்துவந்த விருட்போல வஞ்ஞானம்
வரவிதியோ சோதிதன்பால் வந்தவகை யீயதெனவே. (ச௩)

அந்த வறிவுவந்தா லஞ்ஞான மில்லையப்பாற்
சந்ததமு மானந்த சாகரங்கா ணென்றவரோ. (சச)

வேதாந்தத் தாற்குருவான் மெய்ஞ்ஞானம் வந்தவுடன்
றீதான துக்கசுகந் தீராத தேதெனவே. (ச௫)

பற்றறுமோ துக்கசுகம் பரோட்சஞா னத்தாலே
யற்றமா மவ்விரண்டு மபரோட்சத் தென்றவரோ. (சசு)

பரோட்சமப ரோட்சமெது பகுத்துரைக்க வேண்டுமென்றன்
றிரோதமாம் புத்திநன்ருய்த் தெளியும் படிக்கெனவே. (சஎ)

பகர்ந்த சத்தஞானம் பரோட்ச மனுபவத்தா
லகம்பிரம மெனுஞான மபரோட்ச மென்றவரோ. (சஅ)

தான்பிரம மென்றறிந்துந் தனுவைத்தா னென்றபுத்தி
யேன்போக வில்லையதை யெனக்கறியப் புகலுமென. (சகூ)

கேள்வியினுன் மனனத்தாற் கிளர்ந்தயோ கங்களினு
லாள்பிரமத் தனுபவம்வந் ததுதீரு மென்றவரோ. (௫0)

ஆதியாஞ் சிற்சொரூப மாகாத தானினிமேற்
சோதிமன னுதியினுற் சொரூபமா மோவெனவே. (௫க)

எப்போதுஞ் சின்மயந்தா னெனன்மறந்து தேடுவது
செப்புமிடற் றணியிருக்கத் தேடுதல்போ லென்றவரோ. ()

தேடியபின் றேகபுத்தி தீர்ந்துபோய்ச் சிற்சொரூபங்
கூடுவனே யானென் குறைதீரச் சொல்லுமென. (௫௩)

வந்தவுடல் வேருயும் வாசனையாற் ருனெனலாற்
சந்தயமென் றற்சொரூபந் தானுதற் கென்றவரோ. (௫ச)

தனுவைத்தா னெனும்பிரமை சத்தஞா னத்திலரு
தனுபவமெய்ஞ் ஞானத்தா லறும்வகையே துரையுமென. ()

விளக்குள்ளக் கெனுமதனல் வெய்யவிருள் போய்விடுமோ
துளக்கமிலா விளக்கேற்றிற் ருெலையுமிரு ளென்றவரோ. ()

நெடுங்கால மான்மாவை நீங்காத வஞ்ஞானம்
விடுங்கால மெங்காளோ மெய்ஞ்ஞானத் தாலெனவே. (௫எ)

அந்தகாரங் குகையி லாயிரநா ளிருந்தாலுஞ்
செந்தீபங் கண்டவுடன் றீர்வதுபோ லென்றவரோ. (ருஅ)

கருமயோ கந்தவமே காரணமா நீங்காம
லருமையா ஞானம்வந்தோ வஞ்ஞானம் போமெனவே. (ருகூ)

குத்துவெட்டும் படைகளினாற் கூடுமோ விருடிரக்க
வுத்தமமாம் ரவியுதித்தா லோடுமிரு ளென்றவரோ. (சு0)

அஞ்ஞான விருடிரக்க வறியாத நல்லகன்ம
மெய்ஞ்ஞானந் தனைப்பலிக்கும் விதமெவ்வா றெனவினவ. ()

கரும மிருவகையாங் காமியநிட் காமியமென்
றிருவகையி னிட்காம மேதுகா ணென்றவரோ. (சுஉ)

கருமமே காரணமாய்க் கட்டுரைத்தீ ரிவ்வுலகை
யொருவும் வகையையெமக் கோதென் றடிபணிய. (சுங)

இந்திரசா லம்போல விவ்வுலகை நம்மிடத்திற்
றந்திரமாய்த் தோற்றுவித்தோஞ் சத்தியமல வென்றவரோ. ()

மித்தையெனுஞ் சகத்துநின்பால் விளங்குமோ வெனவினவச்
சுத்திதனி லேரசிதந் தோன்றுதல்போ லென்றவரோ. (சுரு)

அயல்வெள்ளி சுத்தியின்மே லாரோ பிதங்கூடு
மியலுள்ள சகமுமுன்வே றிருந்ததுமுண் டோவெனவே. ()

மனமயக்கம் பிடிக்கிலில்லா வத்துவுந்தோன் றிடுமதுவோ
கனவில்விண்ணிற் றான்பறக்கக் கண்டதுபோ லென்றவரோ.()

கனவுபோற்பிரபஞ்சமென்றீர்கண்விழித்தாற்கனவுபொய்யாம்
வினவுசகந் தினமுமெய்யாய் விளங்குவதென்சொல்லுமென.()

மெய்யாக விளங்குவது மெய்ஞ்ஞானம் வருமளவும்
பொய்யாம்பின் கனவதுபோற் போதம்வரி லென்றவரோ. ()

முன்புகண்ட கனவுபொய்யா மொழிசாக்ரம் போலவென்றீர்
பின்புமுத்தித் தசையடைந்தும் பிரபஞ்சநிற்ப தேதெனவே()

தெரிந்தவர்க்குத் தோற்றுவது தெத்தபடம் போல்வதல்லாற்
பரந்தசகங் காரியத்திற் பயன்படா தென்றவரோ. (எக)

கன்மவினை யஞ்ஞானங் கடந்துமதன் காரியமாம்
புன்மையுறு மெய்யுடனே போகாத தேதெனவே. (எஉ)

வெட்டவிழு மரம்பசந்து விளங்குதல்போற் சிலகால
நட்டகன்ம மாய்ந்துமங்க நடத்திடுங்கா ணென்றவரோ. (எங)

சென்மம்போய் முத்தியினைச் சேரச் சிலரிருக்கத்
தொன்மையான் மாப்பலவோ சொரூபம் பகருமென. (எச)

பிரமமென்று மீசனென்றும் பெருகுபல சீவனென்று
முரைமயக்க மலதான்மா வொருவனே யென்றவரோ. (எரு)

ஏகந்தா னான்மா வெனும்வகையே மெய்யானு
லாகந்தோ றும்பலவா யமர்ந்ததென்னே சொல்லுமென. ()

பலகடத்திற் சலத்தூடு பானுவிம்பந் தோன்றுதல்போற்[ரோ.
றுலைவில்புத்தி தொறுமான்மாத் தோன்றுதல்கா ணென்றவ

ஆதித்தன் போலான்மா வளவில்புத்தி தொறுந்தோன்றிற்
சாதிக்கு முத்தியெவர் தமக்கதனைச் சாற்றுமென. (எஅ)

பந்தமுத்தி தானுமந்தப் பரந்தபுத்தி தனக்கேயா
மந்தவிம்பந் தனக்கிலையென் றறிவுவரச் சொன்னவரோ. ()

பரமேக மாயுமதிற் பலசீவ ரேதெனவே
யொருகடலிற் பலகுமிழி யுதிப்பதுபோ லென்றவரோ. (அ0)

சீவனது தானென்றுஞ் சேரும் பிரமமென்று
மாவதுவோ பேரின்ப மாங்கதெனக் கோதுமென. (அக)

ஏகம் பிரம மிரண்டிலைநீ வேறுமல
சோகமுறும் பேதமறிற் றோன்றுமின்ப மென்றவரோ. (அஉ)

சீவபேதம் போமோ சித்தொன்று மோவெனவே
யாவன்மன மறஞ்சுழுத்தி யவத்தையிற்பா ரென்றவரோ. ()

பேதமல விவ்வுலகம் பிரமமய மென்றறிந்தும்
பூதமய மாய்த்தோற்றல் போகாத தேதெனவே. (௮௪)
கானலைநீ ரென்றோடிக் கண்டவர்க்குத் தீர்ந்தபின்னும்
வானுலைவு நீராகி வயங்குதல்போ லென்றவரோ. (௮௫)
அறிவானு நல்லறிவு மறியப் படும்பொருளும்
பிறிவாய்மூன் றாயிருத்தல் பேதமல வோவெனவே. (௮௬)
சொப்பனத்திற் றனித்தொருவன் றோற்றம்வே றில்லையங்கே
கற்பனையாம் பொருளறிவு காண்பவன்போ லென்றவரோ. ()
கற்பனையாம் பேதங்கள் காணாமற் போம்வகையை
விற்பனமா நானறிய விளம்புமென வேவணங்க. (௮௮)
துரியமாம் யோகத்தாற் றாயமனம் லயமானா
லரியமூ வகைவிகற்ப மழியுமென்று சொன்னவரோ. (௮௯)
சிறந்திருக்கு மான்மாவுஞ் செகமெல்லா நிறைந்திருந்து
மறைந்தெனக்குத் தோன்றாத வகையேது சொல்லுமென. ()
சத்துச்சித் தாநந்தந் தான்மூன்று மதனுடனே
யொத்துற்று நாம வுருவஞ் சகமாகி. (௯௧)
இருக்கையினிற் றொன்றா திவைமூன்றும் பிரமமென
மரிக்கில்வரும் பின்னிரண்டு மறிசகமென் றுரைத்தவரோ. ()
அறிந்துகொண் ஞானத்தாலே யான்மாவை யென்றுரைத்தீர்
சிறந்தொளிரு மான்மாவுந் திரிசியமா மோவெனவே. (௯௩)
முந்தியஞா னத்தாலே முதிருமஞ்ஞா னந்துறக்கிற்
சிந்தையிலான் மாச்சுயமாய்த் திகழுமென்று சொன்னவரோ.
இனியமுத்திச் சுகமிருப்ப தெப்படியென் றேவினவ
வனுபவத்தி லறிவிடயா னந்தம்போ லென்றவரோ. (௯௫)
மனலயம்வந் தவரலது மற்றிலரோ முத்தரெனச்
சனகனைப்போற் சீவன்முத்தர் தாமுமுள ரென்றவரோ. ()

சீவன்முத்தி யடைந்தோர்கள் செயலுமவர் தங்குணமு
நாவுரைக்கும் வாசகமு நானறியச் சொல்லுமென. (௯௭)
வருங்கருவு பிறப்பினொடு வளர்தல்பருத் தல்குறைத [ரோ.
லொருங்கலுமெய்க் கென்றதனை யொறுத்திருப்பா ரென்றவ
பார்ப்பதுவுங் கேட்பதுவும் பகர்வதுவுஞ் செல்வதுவு
மேற்பதுவுங் கரணதன்ம மெனத்தவிர்ந்தா ரென்றவரோ. ()
பசிதாக முயிர்க்கெனவே பயந்துக்கஞ் சுகங்காமம்
வசிகோப மதிக்கெனவே மகிழ்ந்திருப்பா ரென்றவரோ.(௧௦௦)
வீடுந்தா ரமுமுறவு மேவியென்று மிருந்தாலு
நீடுந்தா மரையிலைநீர் நிகராவா ரென்றவரோ. (௧௦௧)
பற்றிடுங்கா யமுந்தானும் பன்னாளொன் றாயினும்பி
னுற்றபுளி யம்பழமு மோடுமொப்பா ரென்றவரோ. (௧௦௨)
கூறுமுல கியற்கையுடன் கூடினுமெய்ஞ் ஞானம்வந்தோர்
சேறும்பிள்ளைப் பூச்சியும்போற் றிரிவார்கா ணென்றவரோ.()
ததியூடு கடைந்தவெண்ணெய் தான்மோரிற் கிடப்பதுபோன்
மதியோடு கூடினும்பின் மயங்கார்கா ணென்றவரோ. (௧௦௪)
அருச்சுனன்றன் பொருட்டாக வனைவருக்கு ஞானம்வரப்
பொருந்தியதே சிகவடிவாம் புண்ணியரே கண்வளரீர். (௧௦௫)
ஆயர் குலமாத ரளவிலாரைப் புணர்ந்துந்
தூய பதினாறா யிரவருடன் றோய்ந்திருந்தும். (௧௦௬)
பரம முனிவர்முன்னே பரிச்சித்தைத் தீண்டியன்று
பிரமசரி யஞ்செலுத்தும் பேரொளியே கண்வளரீர். (௧௦௭)

வெண்பா.

ஆதிமூ லம்விசயற் காதிமறை யின்பொருளை
யோதியு ணர்த்துமிந்த வுண்மைதனைக்-காதலுற்றுக்
கற்றோருங் கேட்டோருங் காசினியில் வாழ்ந்துமுத்தி
பெற்றோர்கண் முத்தர்பெறும் பேறு. (௧௦௮)

கீதாசாரத் தாலாட்டுப் பிரபந்தம் முற்றிற்று.

உ
சிவமயம்.
திருச்சிற்றம்பலம்.
விருத்தாசலபுராணத்திலுள்ள

சசிவர்ணன் சரித்திரம்.

நாரணன்றன்னைநோக்கி நம்பர்தாமருளிச்செய்வார்
சீரணிதவத்தினோர்கள் சேவையின்பெருமைகேளீ
ரேரணிபாவவெச்ச னென்றொருமறையோன்மைந்தன்
னூரணிதன்னிற்பாவி சசிவர்ணனென்பான்மன்னோ. (௧)

பத்தரையும்மையெம்மைப் பரவுவேதத்தைநீற்றை
மெய்த்தருமத்தைநிந்தை விளம்புவதவன்றன்கல்வி
நித்தலுங்களவுசெய்து நியமந்தன்னடுத்தார்தம்மைக்
குத்திரஞ்செய்தருனே குலாசாரமாவதம்மா. (௨)

மாதரைக்கிளைஞர்தம்மை வாலரைக்கருவைக்கோவை
வேதியர்தம்மைக்கொல்லும் விரதமேவிரதநல்ல
நீதிகளுடையோர்வீட்டி னெருப்பிட்டும்விடங்களிட்டும்
பாதகப்பொடிகடூவிப் பறிப்பதேயவன்றன்கேள்வி. (௩)

பத்திரமெழுதியேவற் பணியினர்போலச்சென்று
குத்திரஞ்செய்துகோளுங் குறளையுமுரைத்துமுன்னை
மித்திரர்போலப்பேசி விருந்துண்டுகளவுகொண்டு
சத்துருவாகப்பேசித் தனிப்பழிதிராநின்றான். (௪)

நிறைத்தபொய்யோலைகாட்டி நிலங்களுந்தனமுங்கொண்டு
மறைத்தவவேடங்கொண்டு வழிக்கரைவந்தியிட்டுப்
பறைச்சியைமனைவியாக்கிப் பாதகரிணக்கஞ்செய்து
மிறைச்சியுமீனுங்கள்ளு மீயலுமருந்தாநின்றான். (௫)

சுரர்களாயிவன்றன்வர்க்கஞ் சுவர்க்கத்தையடைந்தோரெல்லா
தரமிலாநரகில்வீழ்ந்தார் சசிவர்ணன்செய்தபாவ [ந்
முரண்முயலகனும்பேயு நோயுமாய்மொய்த்துவீழ்ந்தா
னரகமும்வருவனென்று நடுங்கிடத்தொடங்கிற்றம்மா. (௬)

வெறுத்திடவொருவன்செய்த பாவங்கண்மிக்கஞான்று
பொறுக்குமோதெய்வமிம்மை தன்னிலேபுடைத்துப்பின்னர்
மறுத்திடாநரகில்வாட்டும் புண்ணியமலிந்தஞான்று
நிறுத்துமோவிம்மைகாட்டு நெருப்புநீர்மிகுதிபோல. (௭)

சசிவர்ணன்றந்தையாருந் தரையிடைப்பணிந்துபோற்றி
யிசையுளதேவபத்த ரென்னுமாதவரைநோக்கி
விசையுளமைந்தன்செய்த வினையெலாம்விளங்கச்சொன்னார்
கசிவுளதேவபத்தர் கருணையாலுபதேசிப்பார். (௮)

அழுங்கியபாவவெச்ச வருண்முதுகுன்றன்முத்தி
வழங்குவான்வைத்தநந்தி வரையுநாற்காதவெல்லை
செழுந்திருமலையாள்பூசை செய்தசத்தீச்சுரத்துக்
கொழுந்துபட்டயனார்பூசை கொடுத்தபின்சிருட்டிபெற்றார்.()

பூருவமகவான்பூசை புரிந்துவானரசனானா
னேருறுமிந்திராணி பூசையாலவனைச்சேர்ந்தாள்
தாருகாசுரன்பூசித்துத் தானவர்க்கரசனானா
னுருறுவெள்ளிபூசித் தவர்புரோகிதருமானார். (௧௦)

உருவசிபூசையாலே யுயர்மகவானைச்சேர்ந்தா
ளிருமலநந்திவெற்பி னீயுநின்மகனும்போகித்
தருமதானங்கள்செய்து சத்திநாதனையும்போற்றிப்
பருவரைதனின்மானந்தி பராயணரிருப்பார்கேண்மோ. (௧௧)

அந்தமாயோகிதன்னை யானுதசேவைபண்ணின்
மைந்தனையகலுமென்றார் மறைமுனிவாக்கைநம்பி
யிந்தமால்வரையினண்ணி யீசானகங்கையாடித்
தந்தையுமகனுஞ்சத்தித் தலைவனைப்பணிந்துபோற்றி. (௧௨)

பரமதேசிகராநந்தி பராயணர்தம்மைப்போற்றி
யுரமுறப்பணிந்துசேவை யுற்றபின்மைந்தன்செய்த
கரவுடைப்பவங்கள்சொன்னான் கடைக்கணால்யோகிநோக்க
விரவுபாதகங்களெல்லா மேவிடாதகன்றதன்றே. (௧௩)

யோகிதன்பூசைக்கேற்ற வுபகரணங்கள்செய்தும்
போகமார்பசுக்கண்மேய்த்தும் பொற்பதம்பிடித்துநிற்ப
வேகியபவங்கணீங்கி வியாதியுநோயும்பேயு
மேகியதுடனேபின்னர்ப் பரிகலச்சேடமீந்தார். (௧௪)

பரிகலச்சேடங்கொண்டு பதத்தினிற்பூசைசெய்தா
னரியநீறியோகிசாத்தி யடியினைத்தலைமேல்வைத்துத்
தெரிவுறவுபதேசித்தார் திவ்வியஞானம்பெற்றுத்
தரிவுளமுத்திபெற்றான் றந்தையுமுத்திபெற்றான். (௧௫)

பிதிர்க்களுநரகம்விட்டுப் பெருஞ்சிவலோகஞ்சேர்ந்தார்
கதிர்ச்சசிவர்ணர்காதற் புலைச்சியுங்கதியிற்சேர்ந்தாள்
மதித்திருமாலேகேளீர் மாதவர்பெருமைதன்னைத்
துதிக்கரிதின்னஞ்சொல்வோஞ் சுவகையென்றுருத்திவேசி.

சசிவர்ணன் சரித்திரம்

முற்றிற்று.

உ

கணபதிதுணை.

திருச்சிற்றம்பலம்.

ஸ்ரீதத்துவராயசுவாமிகள்

அருளிச்செய்த

* சசிவர்ணபோதம்.

மோகவதைப்பரணியிலுள்ள

கடவுள்வணக்கம்.

மதிபரிதியெரிநீர்கால் வானவனியியமானன் வடிவாயெல்லா, வதிபதியாயனைத்துமா யல்லாதவறிவுருவை யகத்துள் வைப்பாம். (௧)

சொல்லாற்றம் மதிவிரகாற் றாயதிதுதீயதிது வென்னுமாக்க, ளெல்லார்க்கு மதுவதுவா யிறையிருக்கும்படியேயா யிருக்கவென்றே. (௨)

கடவுள்வணக்கம் முற்றிற்று.

---

* சசிவர்ணபோதம் என்பது-சசிவர்ணனுடைய ஞானத்தை யுணர்த்தும் நூலென்றறிக.

ஷை பரணியில் பேயிரங்கலதிகாரத்

தொடர்புபாடல்.

முடிவுமாதியு மற்றமுழுமுதல்
வடிவமாகி வரும்படியெங்ஙனே. (௧)

சொல்லுகோலஞ் சுருதிவிருத்தமோ
வல்லவோவென வன்னையருளுமே. (௨)

அருவனுயினு மன்பர்க்குருவனுய்
வருவனென்பது மாமறைசொல்லுமே. (௩)

பத்தியாம்வலையிற்படும் பார்மிசை
புத்தியாலறியொண்ணுப் புராணனே. (௪)

தேவியிப்படிக்கூறத் திருவருள்
பாவியேற்கிலதென்று பதைக்கவே. (௫)

தொடர்புபாடல் முற்றிற்று.

நூல்.

அலகையச்சமறவகவான்களு
முலகின்முத்திபெறும்பரிசோதுவாம். (௧)

புணர்ந்தபாவமெலாம்பரிபூரண
முணர்ந்தஞானிவிழிபடவோடுமே. (௨)

வேறு.

எழிலாருஞானிபுகழென்னை கூறவுயர் வீடிவன் சொல்
வழிசெய், தொழிலாளர் சேர்கையது கேளுமுன்னை யிதிகாச
மொன்று சொலவே. (௩)

தந்தாபமற்ற பரனேவல்செய்த வவனுற்ற பேறுதனை
முன், செந்தாமரைக்கண் முதல்வற் கெம்மண்ணறிருவாய்
மலர்ந்ததிதுவே. (௪)

உவமிப்பின் ஞானிவிழிபட்டு முன்னைவினை விட்டு முத்
தியுலகிற், றவமற்ற வெய்யவினையே புரிந்த சசிவர்ணனெய்து
கதையே. (௫)

வேறு.

ஏமம்புகுவாருளபாதகரா-மியாவர்க்குளுமிக்கவனுகுமிவ,
னுமம்புகல்வார்குலமும்மெரிவாய்-நரகம்புகுமாறுநடந்தனனே.

மலமேவிய தீவினையின் வலியான்-மகிழும் பர்பதத்தி
லிருந்தவிவன், குலமேவிய தென்புலவாணர்களுங்-கொடிதாய்
நரகங்குடியேறினரே. (எ)

மிகமேவிய புண்ணியபாவமெனும் - வினையின்பயன் மே
லொருகாலமுறு, திகமேவரு மென்பதனுளநோ - யெல்லா
மிவனைச் செறவெய்தினவே. (அ)

தன்புத்திரனேயம் விடாமையினுற்-றவறுற்றவிவற் பெ
றுதந்தையுளங், துன்புற்றினி யென்னை கொலோபுதல்வன்-
றுயர்தீர்வகை யென்று சுழன்றனனே. (௯)

ஒன்றுனும் வினைத்துயர் துய்ப்பதலா - லொழிவிக்கு முபாயமுனக்கிலதே, யென்றுனு மறிந்தவனன்புவிடா-திவனை க்கொடுமுன்றன னெங்கணுமே. (௧0)

ஒருமாதவன் மற்றிவன் வேதனைகண் - டொழிவற்றுள வொன்றை யுளத்துணரும், பரமாகிய ஞானிகள் கண்ணுற லே-பரமாவிழ்த மென்று பகர்ந்தனனே. (௧௧)

தானந்த மிலாததனைத் தருவான்-சத்தீச்சுர மென்னு மிடந்தனில்வாழ், மானந்திபராயணரென்பவர்நின் - மைந்தர்க் குறுநோய்க்கு மருந்தெனவே. (௧௨)

முடியா வுபதேசமி தென்றவனு - முனிவன் பதமெய்தி மொழிந்தனனிக், கொடியான் வெருவாது குயிற்றியநோய்-கூறற்கரிதாய கொடுந்தொழிலே. (௧௩)

ஈங்குன்றிருமுன்பகரும்படியோ - விவனெய்திய தீவினை யென்ன வெலாம், நீங்கும்படி தன்னநு பூதியினு-னிகழும் விழிவைத் தனனின்மலனே. (௧௪)

கணியாதபவக் கடுவானதிருக்-கண்வைத்தலும் விட்டன காதுகடும், பிணியாவையு நல்லபிதா விறைதாள்-பேணிப்பணி யென்று பெயர்ந்தனனே. (௧௫)

இடனே முதலாகவு வந்திறையோ-னேவும்பணி செய் திவனுஞ்சிலநா, ளுடனே யிவனே திருமேனிதனக்-குரியானெ னவுற்றனனும் பனிடே. (௧௬)

நன்ருய் முனிதாள் வழிபாடதனு-ஞுவிதமான பிறப் பினைவிட், டொன்ருகியவீடுணை ருத்தமர்கட்-குளசாதன நா ன்கு முதித்தனவே. (௧௭)

முனிவன் றிருமுன்புளதன் குறைதான் * மொழிவான் சிலவஞ்சலிகுஞ்சியதாய்ப், பனிவந்திருகண்கள் பதங்களிலே பலகால் வலம்வந்து பணிந்தனனே (௧அ)

அருளே வடிவாகிய மாமுனிதா-னறியாதவர்போல வழு ங்கலுறும், பொருளே தெனமைந்தனடுங்கினனிப்-பொல்லாத பவப்புணரிக் கெனவே. (௧௯)

வெருவும் பிறவிக்கடல் வித்தரமுன்-வேதாகமகீதை விள ம்புமதைக், குருவுந்தன தன்பன் மனத்தளவிற்-கொளுமாறு தொகுத்திவை கூறிடுமே. (௨0)

வேறு.

மரணபவங்களான புனலையுடையது-மதியை விழுங்கு காம வரவுபெரியது, கரணவொழுங்கரு தவிடைய விரைநுகர் கணமொடியங்குமீன மிகவுமுகள்வதே. (௨௧)

பெருமித மென்றுகூறும் பெருமை யுடையது-பிணிக ளெனுங்கெடாத புலவுகமழ்வது, வருமிடரின்பமான திரை கள் பொருவது மனமெனும் வஞ்சராஜமகர முறைவதே. ()

அளவிலகந்தையாமை யபரிமிதமுள-தவாவு நிறைந்த வாழமறிய வரியது, களவுநெருங்கு பாருமலையு முடையது கலகவிடங்கண்மேவு கிருமிநெளிவதே. (௨௩)

துகளெனுநன்கிலாத நுரைகடருவது † துறவிமி னின்ப மான கரையை விடவகன், மகளிரெனுந்தவாதவலிய சுழியது மறலியுமஞ்சு கோபவடவை யெரிவதே. (௨௪)

---

* மொழிவான் என்பது-மொழியும் பொருட்டு என்றுகொள்க.

† துறவெனுமின்பமான கரையகழ்வது என்றும் பாடம்.

வெருவருகின்றபோக முதலையுடையது-விவிதமனந்தமா னதுறையு மறிபவ, ரொருவர் கடந்து போகவிரகிலெழுபவ வுததிவிளம்பயா வருலகிலறிஞரே. (உரு)

பொறிவழி சென்று மீளுமவலமதிகொடு-பொருசு மயங் களாறு மறிபவிழுமதி, லறிவழி வொன்றிலாத பொருளதெ னவுள-வநுபவவங்கமேறு மறிஞரகல்வரே. (உசு)

புணரிகடந்து போகவிரகிலெனமொழி-பொழுது புலம்பி பாவி புதல்வனிறுமுன, முணர்வெனும் வங்கமேறு மறிஞரகல் வரென்-றுரையை வழங்கிநாதனுவகையருளவே. (உஎ)

வே று.

வாழியெனவிறைவனடிதொழுதுவருபவமா
மாழியினையகலுமறிவருளுகெனவவரே. (உ.அ)

பரவறிவுமபரவறிவெனவுமிருபரிசாந்
திரவறிவையறியுமவர்மொழிவர்தெளிவுறவே. (உகூ)

அபரவுணர்வருமறைகண்முதலகிலகலையு
முபரமமதறவுதவுமுணர்வுபரவுணர்வே. (௩0)

ஆகமவிதங்களறிவாரபரமறிவார்
யோகமொடுறங்குமவரேபரமுணர்ந்தோர். (௩.க)

புராணமிதிகாசமெவையும்பொருளனைத்தின்
பிராணனறியாதுளவிடத்திவைபிதற்றே. (௩உ)

இயலறிவதிசையறிவதினமறிவதுளதா
மயலறிவதறிவதலவறிவறிவதறிவே. (௩௩)

நவிலுகலையறுபத்துநாலுமறிவாரும்
பவலயமதறுசுத்தபரமமறியாரே. (௩௪)

ஆகவறிவாளரறிவாரிவையனைத்து
மேகவறிவாளரிவையாவுமறியாரே. (௩ரு)

ஐயறிவறிந்தவையடங்கினவரேனும்
மெய்யறிவிலாதவர்கள்வீடதுபெறாரே. (௩சு)

மெய்மையறிவல்லதயில்வேறறிவதெல்லாந்
தம்மையறியுமறிவதேயறிவுதானே. (௩எ)

பூசனையுமதுசகலபொருளுமறிதமையு
மீசனையும்வேறதறவறிவதறிவெனவே. (௩அ)

தானெனுமுடம்பதுதனைத்தவிரவேறு
யானெனுமருத்தமுளவோவருளுகெனவே. (௩கூ)

வே று.

எனதாடை பொன்பூமகன்றையல் பாய்மா-விபங்கண் முகங்கால்கை மெய்யென்ன வென்றாந், தனதாயுரைப்பான் வகுத்திந்தவூனைத்-தானென்றயர்த்துஞ் சொலத்தக்கதன்றே.

தாளாக வூராழியார் வென்னில்வீணு-தண்டாகவன்மார் புதட்டாக மொட்டாம், நாளாமலர்ச் சென்னிகூந்தற்கொடித் தேர்-நாணுளுமூர்வானில்வேறுக நாடே. (௪க)

கடக்குஞ்சரம் பண்ணியுண்ணின் றெருத்தன்-கைபாத கன்னங்கண் மெய்போலியக்குங், கிடக்கும் நடத்தா விடத்தி வ்வுடம்புங்-கிடக்கும் மொருத்தன்னடத் தாவிடத்தே. (௪உ)

ஒரு கூறுமலமாகு மொருகூறுடம்பாகு-மொருகூறு மன
மாகு முண்டற்றவன்ன, மிருகூறுநீயாகிலொருகூறு நீயாமிழி
க்கும்மலஞ் சோரிடப் பட்டதுடலே. (௪௩)

கிளராதரத் துண்ணுமன்னஞ் சுடக்கை-கிட்டப்பொரு
தேயிருந்தார் முனிந்தார், தளராதுறப் பொன்று முயிர்போ
கவன்றே-தழற்பள்ளி மீதே துயின்றார் சகித்தே. (௪௪)

நிழற்பாவை கண்ணாடியிற் பாவைகைகா - னிமிர்க்கும்
முடக்கும் மிவன் செய்தவெல்லாந், தொழிற்பால வாமற்றிவ்
வுடலஞ் செய்தொழிலுஞ்-சுடர்ஞான வடிவானவன் செய்த
தொழிலே. (௪௫)

அறிகின்ற பொருளென்று மறிவானில் வேறே-யானுலிவ்
வூனை நானென்னலாமோ, செறிகின்ற புள்ளல்லவே கூடிவ்
வகையே-செடமான வுடனின்னில் வேறென்று தெளியே ()

நிலமாகும் வர்க்கென்ற னெகிழ்கின்ற நீரா-நெருப்பா
மிதிற்சுட்ட வெல்லாமுமநிலஞ், சலமான புரையான வானிந்த
வுடலஞ்-சடமான வைம்பூதவுருவங்கடாமே. (௪௭)

விழியைப்புமா னென்னில் ரவியாதியாலே-விளங்கின்ற
தல்லால் விளங்காமையாலே, யொழியப் படுங்கன்ன முதனூலு
முன்ற-னுருக்கண்ட கண்டன்னை யொப்பாகவுன்னே. (௪௮)

வேறு.

அழலுண் பொருள்களி லுண்பவை முக்கூறதின் முதற்
கூறணி யென்புநடுக்கூறது மச்சைக்கணியாகு, மெழில்கொ
ண்டகடைக்கூறது வாக்காயெழுமென்றே - யியனூன்மறையங்
தங்களிசைக்கின்றனதாமே. (௪௯)

உண்ணும்புனன் முக்கூறதின் முதற்கூறுவர்நீரா-முதி
ரம்நடுவிற்கூறு கடைக்கூறுபிராண, னெண்ணுமிதிலிருகூற
வை நீயாயிடினன்றோ-விறுகின்றபிராணன்னது நீயாகுவை
யிசையே. (௫௦)

பிராணனுமல்லதுஞ்சி லுணர்வின்மையால ஃதுணரும்
புலன்களொழிவாற், பிராணனதென்னின் மன்னையொழியாது
சேனைநகர்சூழ்வலஞ் செய்பொழுதே. (௫௧)

கரணமொடுங்கவாயுநிகழ்வெண்கொ லென்னிலுடல்காவ
லாகுமலதேன், மரணமடைந்ததென்று தமர்சுட்டிடாமுன்
வளைவாலின் ஞாளிகொளுமே. (௫௨)

இனமுறவெண்ணவுள்ள கரணத்திலொன்றிதெனலாலி
தென்னதெனலான், மனமுனமன்னமென்றவதனாலு மல்ல
மதியல்லவந்தவகையே. (௫௩)

இடரின்புளதாய்நிலையற்றறிவற் றெண்ணுங் கரணங்களி
லாயெவரு, மடரும்பிறவிக் கடியென்றுணரு மகங்காரமுநீயல
வென்றறியே. (௫௪)

ஐயப்படலோர்பொருணிச்சயமா யறியப்படல்யானென
தென்றமதஞ், செய்யப்படல்செய்வதுசிந்தனையாஞ்சித்தமது
வன்றெனநீதெளியே. (௫௫)

முன்னாகவுடம்பதுசித்தமதே முடிவாகமொழிந்த பொ
ருட்டிரடா, னின்னாகிலநீயறியும்பொருளாய் நிகழ்கின்றதனா
லெனநின்மலனே. (௫௬)

உன்னாலறியப் படுமியாவையு முன்னுருவன்றெனவோ தினை யொக்குமெனக், கென்னாலறியாதொழியும் பொருளோ யானுருவதென்றனனென்றனுமே. (ருஎ)

அறியாப்பொருள் காரணமாயைகுறித்தறியும் பொருள் காரியமாமூலகிந், நெறியாற்றிகழ்நான் மறையந்தமெலாம்நீயன் றெனவோதுநிரந்தரமே. (ருஅ)

அறியும்பொரு ளன்றறியாப் பொருளன்றறிவாகிய நீ யெனுமப்பொருடான், பொறியின்வழிநின்றறியும்பொருளோ போதக்கண்விழித் தறியும்பொருளே. (ருகூ)

வேதப்பொருடானிது வேறுசொனும்வினையாவையுமன் றொருவேறுமிலாப், போதப்பொருளந்தமறைக்கணியாம், புனிதப்பொருடத்வமசிப்பொருளே. (கூ0)

வேறு.

நிமலமாம்பரமதுவெனும்பொரு ணீயெனும்பொருள்சிவனே, யமலமானவிரண்டயிக்கிய மசிபதப்பொருளாவதே. ()

அருமையாகிய பிரமமுன்னிலை யாகுமாருயிர் பின்னிலை, யிருமையா னவிரண்டயிக்கியமெய்துமாறெவனென்னவே. ()

உபாதிபால்வருபேத மேயிவர் பேதமன்றுருவுயிரினின், கபாதியாமுடல்போலிறைக்குள காரணாதிகள்காயமே. (கூஙு)

ஈசன்முற்றறிவான் வியாபியெவைக்கு மேதுவியம்புமா, காசகன்னிருபாதிபாவனை காரணாதிகளாவதே. (கூச)

நீதியாலிருபாதிநீக்கிட நீயெனச்சொல்பதத்தினு, மாதியாகியதத்பதத்து மசுத்தசுத்தமுரைத்துமே. (கூரு)

ஆகமுன்றிகழேழு நானெனல் த்வம்பதத்திலசுத்தமே, சோகமின்றியசாட்சிநானெனல் த்வம்பதப்பொருள்சுத்தமே.

அகிலகாரணமாதிநானெனல் தற்பதத்திலசுத்தமே, சகலகாரணசாட்சிநானெனல் தற்பதப்பொருள்சுத்தமே. (கூஎ)

செறிந்த காரணகாரியங்கள் சிதைந்துமேலுறு சித்ததா, யறிந்தவாதனை தானுமற்றதவ் வசிபதப்பொருளாவதே. (கூஅ)

அசுத்தமாகிய திருபதத்தினு முக்கியப்பொருளாவதே, விசுத்தமானதிலக்கியப்பொரு ளென்றுசொல்லுவர் விமலரே.

முரண்டசீவபரங்கடம்முடன் முக்கியப்பொருளாவதே, யிரண்டில்வேறற சிற்சொரூபமிலக்கியப் பொருளாவதே. ()

வாக்கியப்பரசீவர்தங்க ளுடம்பிரண்டு மிலக்கணா, வாக்கியப்படி நீக்கினலொரு வஸ்துவேபரவஸ்துவே. (எக)

ஒரில்விட்டதும் விட்டிடாதது முபயமும்மென வுணர்வுளோர், தேரிலக்கணை திரிவிதத்திலிசைப்பர் மற்றதியம்புவாம்.

மஞ்சுகூப்பிடு தென்றல்போலவும் வடபகீரதியுள்ளதே, விஞ்சுகோசமதென்றல்போலவும் விட்டலக்கணையாவதே. ()

சிவலைநின்றதுவெள்ளை போயினதென்று செப்புதல்போலவே, கவலையின்றிவிடாதலக்கணையென்று நீகொள்கருத்திலே.

மேவும்விட்டு விடாதலக்கணை மெய்மையாதெனிலந்தவித், தேவதத்தனெ னும்பொருட்படி சிந்தைசெய்திடுதிரவே.

விட்டலக்கணைதனையும் விட்டுவிடாதலக்கணைதனையும்நீ, விட்டுவிட்டுவிடாதலக்கணை யால்விளங்குவிளங்கவே. (எசு)

போதுமேவிய தேசம்விட்டொரு புருடனைக் கொளு
மாறுபோ, லோதுமீருடல்கண்டுவிட்டத னுண்மைகாணவுணர்
ந்திடே. (எஎ)

வேறு.

பிரியாவுயிர் காரியமாமுடலும் பிரமத்துறுகாரண மா
முடலுங், கரியாகிய வாதனையுங்கழியக் காட்டும்படி கண்டு
கொள் கண்ணுறவே. (எஅ)

கரணத்திரணிற்பினு மப்பொருளைக் காணக்கிடையாத
வைகையறவே, மரணப்படினும் மதுகண்டுகொளும்வழியில்லை
யெனும்படி நீமதியே. (எகூ)

எந்தக் கரணங்களுமேவனனு விதில்வாதனையால் விட
யங்களொடே, யந்தக்காணங்கள் பொருந்தல்கனு வவைமாய்
தல் சுழுத்தியவத்தையதே. (அ0)

வேறு.

வினவிற்பரத்தையறிவுறுதற் கவத்தைபுலன்வினை மாறி
யே, நனவிற்சுழுத்திநிலைவரி னப்பொருட்டிகழு நலமாகவே.()

திவிதத்தவத்தைகளையறிவுற்றவத்துரியநிலைசிவனே, யிவி
தத்திலப்புருடனனவுற்றவத்துரிய நிலைசசனே. (அஉ)

அகிலக்கரிப்பரம துரியப்பொருட் டுரியமது வாகையே,
புகலுற்றதத்வமசியெனு முப்பதத்தின்முடிபொருளாவதே. ()

நிமலப்பொருட்சுருதிநெறியிற் பெறக்கருணைநிதிகூறவே,
யமலப்பொருட்பெறுதலருமைந்தெனக் கழறியடிவீழவே. ()

தமரக்கலைக்களவு தெரிவற்றதற்பொருள்கடனை யீகுவா,
னமரர்க்களப்பரியபதநற்புனற்கொடுசெய்தபிடேகமே. (அரு)

பவளத்தில்வைத்தவமிர்தினின் மிச்சிலிட்டினிய பரிவோ
டுமா, தவளப்பொடிக்கவசமெனவிட்டுடற்பகைகடலைசாயவே.

உதகத்துடற் பொருளொடுயிர் கைக்கொடுச்சிமிசை
யொருபோதொடே, பதகத்தலத்தைவிட விருகைத் தலத்
தொடிருபதமேவியே. (அஎ)

ஒழியப் புலக்கணுப நிடதப்பொருட்டெரிய வுளஞான
மாம், விழியைக்கொடுத்துமொழி யெனமுப்பதப்பொருளும்
வெளியாகவே. (அஅ)

நனவைத்துவக்கிமுடி துரியத்தைமுற்றவிறைநவினீதியே,
மனவர்க்கமற்றவநுபவமுற்றசிற்ககனவலியோதுமே. (அகூ)

வேறு.

புரணமாகவேபுறம்புளபுலன்களுமந்தக்
கரணமியாவையும்வழங்கிடம்நனவெனக்கண்டேன். (கூ0)

புரணமாகியபுறம்புளபுலன்கெடவந்தக்
கரணமியாவையும்வழங்கிடங்கனவெனக்கண்டேன். (கூக)

மரணமாகியதிசையிதுவெனும்படிமனுதி
கரணமியாவையுமிறந்துளசுழுத்தியுங்கண்டேன். (கூஉ)

எஞ்சலின்றியெக்கரணமுமிறந்திருண்டிருந்த
துஞ்சலங்குணர்போதமாந்துரியமுங்கண்டேன். (கூங)

துரியமாகியபோதமோர்துளக்கமற்றனைத்தின்
கரியதாயிருந்திடம்பரனனவெனக்கண்டேன். (கூச)

புணர்ந்தவிச்சகத்தொழித்துணர்போதமாந்தனையே
வுணர்ந்தமற்றதுபரன்கனவெனும்படியுணர்ந்தேன். (௯௫)

சான்றுசாக்கியமிறந்திடத்தானிருந்தமையுந்
தோன்றுருவிடம்பரன்சுழுத்தியதெனத்துணிந்தேன். (௯௬)

மரித்ததென்றுணர்ந்துரைத்ததும்மரித்திடந்தனிலே
தெரித்தபோதமேததுபரன்றுரியமாய்த்தெளிந்தேன். (௯௭)

இறையெனும்பொருட்டுரியமேயென்னையாண்டவனே
மறையினந்தநற்பதப்பொருணனவெனமதித்தேன். (௯௮)

பண்டைவிச்சுவவாதனைப்பழுதுபோய்முழுதுங்
கண்டகண்ணதேயாகியகனவதுங்கண்டேன். (௯௯)

காட்சியாவையுங்கண்ணதாயக்கணுங்கரைந்த
மாட்சியாகியவகோசரமுறக்கமாய்மதித்தேன். (௧௦௦)

அருந்தவாமறையந்தமாமகோசரந்தனினி
யிருந்தவாறறிவித்தவாறெங்ஙனமிசைப்பேன். (௧௦௧)

எம்பிரானிடந்தொறுமிடந்தொறுமதுவதுவாய்த்
தம்பிரானடஞ்செயும்வகைசாற்றுமாறறியேன். (௧௦௨)

ஆவியேயடியேன்செய்கைம்மாறுனக்கென்னெனிற்
பாவியேனதுதானுமுன்னுடையதாம்பண்டே. (௧௦௩)

ஆவல்செய்தெனதாக்கையுள்ளளவுநின்னடியார்க்
கேவல்செய்வதேயன்றிமற்றொன்றுநானறியேன். (௧௦௪)

இறவிலெப்பதமும்பெறவேண்டிலேனென்றும்
பிறவிவேண்டுவனின்றிருப்பணிசெயப்பெறினே. (௧௦௫)

வேறு.

என்றுபலகால்விழுமெழுந்தொழு மழும்புரியுமென்னையினியா
னின்றுபலவாகவுரைசெய்தவவ னன்பினெடுநெஞ்சுருகியே. ()

எட்டிலறிவின்றியிறைதன்னிலறி வின்றியிவ்வுடம்பினுடனே
வீட்டினுறைவானையினிவீடுபெறு மென்பதுவிளம்புகிலமே. ()

வஞ்சவலியானரகில்வீழ்பிதிரரந் நரகுபாழ்படமிகா
விஞ்சைவலியாலடையவேறினர் சுராதிபர்கண்மேலுலகமே. ()

தேவருமனித்தருமிவன்றொழில் வியந்துரைசெயப்படுவதோ
மூவரும்வணங்கிமுடியா லவனதேவல்செயமுந்துறுவரே. ()

ஞானியைநரன்சுரனெனுதொழிக ஞாலமுயநாதனருளான்
மேனியதுகொண்டுதனைநல்க வருமென்றறையும்வேதமுடிவே.

ஆக திருவிருத்தம்-௧௧௦.

சசிவர்ணபோதம் முற்றிற்று.

உ

கணபதிதுணை.

ஸ்ரீதத்துவராயசுவாமிகள்

அருளிச்செய்த

துவாதசநாமசங்கீர்த்தனம்.

எண்சீர்க்கழிநெடிலடி ஆசிரியவிருத்தம்.

பேச வாதிமறை நாலு மோர்விரகு
பேசி லாமைநனி பேசு பாதநம
கூச வானவர்கள் கூற யானுனடி
கூறு மாறுனருள் கூரு கோலநம
தூச வாபரண மார மாலைதரு
சோபை மாதருட றாய்தில் பாதவரை
கேச வாதியென வேசு வாய்மையருள்
கேச வாயநம கேச வாயநம. (க)

வே று.

ஆராய வேதமுடி வானுத பாதநம
வாசாபி சாசமற வேயாளு பாதநம
சீராய வானவர்க டேவாதி தேவநம
தேனுரு பாதமலர் சீராக வோதுதொறு

நீராய வாணவரை நேர்காணு பாதநம
நீதான தாகுமென நேரோது மாசில்பொரு
ணூராய ணுயபத மாநாட வோதிநம
நாராய ணுயநம நாராய ணுயநம. (உ)

வே று.

வாத வாதரறி யாத பாதநம
மாகர் நாடரிய வேக பாதநம
வோது வாரரிய வேத நாலுமன
போர்வு ருதனென வோது பாதநம
சீத வாதவழல் சேரு மாதவர்கள்
சேரு மாறுனடி தேரு மாறருளி
மாத வாவிலழி வேலை யாளுநம
மாத வாயநம மாத வாயநம. (ங)

வே று.

தாரம் போதுபொரு டானென் றேுதிநம
தாரம் பாலர்பலர் சார்பென் றேுதிநம
வீரம் போதுதலை மீதந் தாளுநம
வேகம் போதிலெரி மாகங் காலவணி
நாரம் போதகனு மாவிங் கோதிநம
ஞானம் போயழிய நாசஞ் சேரியம
கோரம் போகவேலை யாளுங் கோலநம
கோவிந் தாயநம கோவிந் தாயநம. (ச)

வே று.

கட்ட மாம்வினை கைத்த தாணம
கத்தும் வாதியர் கைப்ப டாய்நம
விட்ட மானவர் பத்தி யாய்நம
வெற்றி யாளவல் வித்த காநம
வெட்டு மாவுரு வத்த னேநம
வெட்டொ ணுவரு வத்த னேநம
வெட்ட மாவர கிட்டு வாய்நம
விட்டு வேநம விட்டு வேநம. (௫)

வே று.

பிறைசூடு வோனுமரி பிரமாவு மாதிநம
பெருவான மாதிநில வரைநாச காரிநம
துறைகூறு வாதருள மிருளான பாதநம
சுருபாவெ ணுவுருகு மவர்காணு சோதிநம
வறைகூவி நாயனைய வெனையாளு பாதநம
வமரேச ராலுமறி வரிதாய பாதநம
மறைசூடி காபரண வணியான பாதநம
மதுசூத ணுபநம மதுசூத ணுபநம. (௬)

வே று.

புரையற்றி யாவையினு நிலையுற்ற பாதநம
புகழுற்ற தோறுமுடல் புளகித்து ணேயமொரு
கரையற்ற மாதவர்க டமைகைத்த லாமலக
கனியொக்க நாடிமிகு களியுற்ற பாதநம

வுரையுற்ற தாயுமறை யுணர்விற் படாததென
வொழிவற்ற சோதிவர வழியிட்ட வீரநம
திரையற்ற வார்கலிய தெனவைத்த பாதநம
திரிவிக்ர மாயநம திரிவிக்ர மாயநம. (௭)

சோம ணுதிசுடர் பூமு ணுயபொரு
டோமி லாதவுயிர் தோறு மேவிநம
நாம நாடுருவம் யாவு மாகியொரு
நாம ரூபமறு நாத பாதநம
தாய்மு ணுகிவரு சார்பி யாவுமின
தாள லாதறிவி லாத தாபதர்கள்
வாய்ம ணுலயம்வி டாத சோதிநம
வாம ணுயநம வாம ணுயநம. (௮)

வேத ராகியுடன் வீடு சேரும்வகை
மேவு மாதரவி ணுர்க ளாயகில
பூத ராலும்வழி பாடு மேவுமிரு
போதெ ணுவுமுரை யாடு மாயநம
மாத ராதலம வான நாடர்தொழு
மாக ராசர்பத மாய்வி லாமையில
சீத ராதரவில் வீத ராகரறி
சீத ராயநம சீத ராயநம. (௯)

வே று.

கழல்சூடு வாரிதய கமலால யாயநம
கலிகாலன் வாயின்மணை யிடுகால காலநம

வழல்சேர்மு னேயழியு மெழுகாக வேயுருகு
மடியார்க டாமறிய வுளதான பாதநம
குழல்சேரு மாறின்மொழி மடவார்கள் காதன்மிகு
கொடியேனை யாளவொரு குருவான கோலநம
வெழில்சேரு மாமுனிவர் தொழுமாதி நாதநம
விருஷிகேச வாயநம விருஷிகேச வாயநம. (க0)

சித்தரா னுர்களறி சிற்பிரகா சாயநம
செற்றமார் வாதின்மயல் செற்றதா டாளநம
மத்தரா யோதுபத கத்தில்வா தேயொழிய
மற்றிலா தாரமருள் வைத்தமா மாயநம
நித்தமா வேவல்செய்து நிற்கநே ராதுனடி
நித்தமா மேவல்செய்து நிற்கமா லாகுமதி
பத்தரா னுர்கள்பெறு பத்மபா தாயநம
பத்மநா பாயநம பத்மநா பாயநம. (கக)

ஆமுதை தீயவனி யாகாச மாகிநம
வானுலு நீமுழுது மாகாத சோதிநம
சீமுத வாகனன்மு னும்வானு ளோர்பரவு
தேவேச ராலுமறி வாகாத தேசநம
மா * மூது நான்மறைகள் வாசாம கோசரமென்
வாடாத பாதமலர் வாயாரவோது ‡ தொறுந்

---

* முதுவென்பது-மூதென நீட்டல் விகாரமாயிற்று.

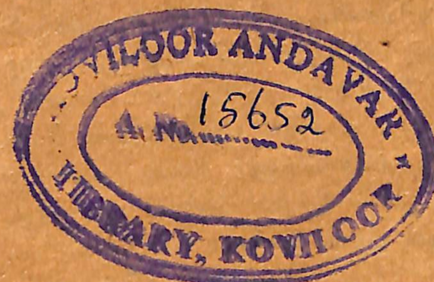
‡ தொறுமென்பது-தொறுவென முற்றும்மை விகாரத்தாற் றொக்கது.

தாமுது காரமென லாநேசர் சார்புநம
தாமோத ராயநம தாமோத ராயநம. (கஉ)

கலித்துறை.

கேசவ னாராயணன் கிளர்மாதவன் கேடொன்றிலாத்
தேசமர் கோவிந்தன் விட்டு மதுத்திரி விக்கிரமன்
வாசமுன் வாமனன் சிதரன் மன்னு மிருடிபத்ம
னுசமி ருமோ தரனுரு வாய்நின்ற நாமங்களே

துவாதசநாமசங்கீர்த்தனம் முற்றிற்று.

உ

சிவமயம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

அஷ்டாஷ்ட மூர்த்தங்களாகிய

சிவபராக்கிரமம்.

ஒப்பு ஒதி முதலீறில்லாத சிவபெருமான் தம்மடியார்க்கு அநுக்கிரகஞ் செய்யும்வண்ணஞ் சகளீகரித்த அறுபத்து நான்கு மூர்த்தங்களே சிவபராக்கிரமம் எனப்படும். இவ்வரிய நூலைச் சிறந்த செந்தமிழ்நடையில் செவ்வனே பயின்று பன்னூல்கள் உரையெழுதியும், சில நூல்கள் மொழிபெயர்த்தும் விளங்கும் சென்னை கிறிஸ்டியன்காலேஜ் மாஜி தமிழ்ப்பண்டிதரும் சைவப்பிரசாரணருமாகிய ஈக்காடு. இரத்தினவேலுமுதலியார் அவர்களால் தமிழ் வசனநடையிலியற்றி அவ்வவ்வற்புதங்களை நேரிற்கண்டனபோல விளக்கத்தக்க 64-திவ்ய திருவுருப்படங்கள் சிற்பநூல் விதிவழுவாது எழுதியமைத்து, முக்கியமான யிடங்களில் வேதம், உபநிஷதம், ஆகமம், புராணம், இதிகாசம் முதலிய பல வடநூல் மேற்கோள்களும், தமிழ்நூல் மேற்கோள்களும் காட்டி அச்சிட்டு அழகாகப் பயிண்டுசெய்துள்ள இந்நூல் இன்றியமையாதது. இதிலுள்ள திருவுருவங்கள் பூசிக்கத்தக்கன.

புத்தகத்தின் விலை ரூபா-2.

இப்படிக்கு,

அ. முத்துவடிவேல் முதலியார்

நெ-24, தாண்டவராயப்பிள்ளை வீதி,

சென்னை.